0463
T/200/0463

பெரிய எழுத்து கதிர்காமத்து அம்மானை

சரஸ்வதி புத்தகசாலை
NO.175 செட்டியார் தெரு
கொழும்பு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

T/200/046

உ

சிவமயம்

கதிரேசன் மகிமை என்னும்

கதிர்காமத்து அம்மானை

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,

175, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

காபிரைட்] 1953. [ரூ. 1-0-0.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

MKE

உ

சிவமயம்

கதிர்காமத்து அம்மானை

காப்பு

காரிருள் அகற்றுஞ் சோதிக் கதிரையம் பதியை நாடிச்
சீரிய தமிழினாலே சிறந்த தோர் அம்மானை பாட
ஆரியன் கமலக் கண்ணன் அச்சுதன் பாதம் போற்றி
வீரிய மதங்கள் பெய்யும் வேழமா முகவன் காப்பு.

விருத்தம்

ஏரம்பன் பாதம் போற்றி இறைஞ்சி யான் பாடும்போது
பார்துழி கலைகள் தூவும் பாரதி எனது நாவில்
சீர்தரு நிலைகள் தந்து செழித்துல கெங்கும் வாழ்ந்த
நீர்துயி லணிந்த மாதா நின்னடி சரணம் போற்றி.

விருத்தம்

வரன் போகி தனயன் வில்லி வடுகனூர் கடம்பன் மாரன்
தரன் பெறு சோமன் தேவி சசிதனைப் போற்றி யானும்
உரம் பெறு முரகந் தூக்கும் உலக மதனி லுயர்ந்த
அரன் பதம் போற்றி இந்த அம்மானை பாட லுற்றேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரலாறு

சீரார் புவியிற் திருப்பதிதன் செய்திசொல்ல
காரானை மேனிக் கணபதியே முன்னடவாய்
ஆதிசிவன் மரபில் அறுமுகனார் உற்பவித்த
காதை உரைக்கக் கற்பகமே முன்னடவாய்
வனத்தில் மயிலாட வான்கோழி கண்டிருந்து
கனைத்துநின்று ஆடுங் கதைபோலே யான்தானும்
இந்தப் பெரும்புவியில் இளையோனு மிக்கதையை
சந்தப்படுத்தத் தகுமோ கலை அறியான்
பாரிலெறும் பினங்கள் பாங்காய்ச் சமுத்திரத்தை
வாரிக் குடிப்பனென்ற வாறொக்கு மம்மானை
கற்றறியான் கூறும் கதிர்காமத் தம்மானை
முற்றறிந்து ஓதுவர்போல் மொழிவேனோ பூவுலகில்
பாவிசைத்துப் பாடிப் பயனெடுத்துச் சொல்லறியான்
நாவசைத்துப் பாட நாடினனோ மாநிலத்தில்
வல்லவன் யானென்று வாழுமிந்த நற்பதியை
கல்லார்தான் கற்ற கவிபோலே யான்தானும்
முதுமொழியைக் கேட்டு மூவுலகோர் தான்மகிழும்
பதிமகிமை கண்டு பகரலுற்றே னம்மானை
புரந்தரனு முன்னாள் புகழுமிந்தச் சன்னிதியை
சிரந்தெளிந்து பாடச் சென்றேனோ பூவுலகில்
பகவன் மதத்தினர்கள் பாடிப் பணிந்தாறு
முகவன் திருப்பதியை மொழியத் துணிந்தேனோ
ரூரோத னுறையக் கும்பமுனி தான்துதிக்கும்
வரதன் திருப்பதியை வாழ்த்த நினைந்தேனோ
கடம்பன் மகிழ்ந்து காட்சிதரு மிப்பதியை
இடும்பனென நினைந்து இயற்றத் துணிந்தாலும்
மாரன் குமரன் மாசாத்தான் சண்டனையும்
காராய் என நினைந்து கலைவாணர் தங்கள்முன்னே
தேடரிய தெய்வத் திருப்பதியை யான்நினைந்து
பாடத் துணிந்தேனே பாவலர்கள் தஞ்சமென்று
மானினங்கள் சூழ மயிலினங்கள் தான்வளர
தேனினங்கள் எங்குந் தெளித்துச் சிறந்திருக்க
குயிலினங்கள் கூவக் குஞ்சரங்கள் தான்பெருக
பயிலுங் கிளியினங்கள் பாங்காய்ப் பெருக்கமுற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வண்டினங்கள் ஓசையிட வாசமலர் பூத்திலங்க
தென்ற லசைப்பத் தெய்வத் திருப்பதியில்
மாணிக்கக் கங்கை வளைத்து மிகச்சூழ
ஆணிப் பொன்னாலமைத்த அலங்காரச் சன்னிதியில்
வரந்தி யபிராமி மாதா அரிப்பிரியை
சுரந்த சசிசயந்தன் சூலி அரம்பையுடன்
கந்தவேளைத் தொழுது கதிர்காம மென்றுசொல்லி
வந்து பணிசெய்து மகிழ்ந்திருந்தா ரம்மானை
எழுமலையுந் தான்சிறக்க இமையோர் பணிந்துதொழ
கழுகு பணிசெய்யுங் கதிக்காமச் சன்னிதியில்
கன்னல் கதலி கமுகுபலாத் தெங்கினொடு
செந்நெல் செழித்திலங்குந் திருப்பதியி லென்னாளும்
அண்டர் துதிக்க அருள்பெருகி வாழ்வுயர
தொண்டர் தவம்புரிந்து சூழ்ந்திருப்பா ரம்மானை
யாளி-சிங்கம் மேவ யானை கரடி-புலி
தூளிதங்கள் செய்யாமல் துடர்ந்து விளையாடிடுமாம்
கிள்ளையொடு பூனை கீரியொடு நாகசர்ப்பம்
துள்ளி விளையாடிச் சூழ்ந்திருக்கு மிப்பதியில்
முல்லை வனமும் முழுநீலஞ் செண்பகமும்
சொல்லரிய மாமலர்கள் சூழ்ந்து வளர்ந்தோங்கும்
சந்திரருஞ் சூரியருந் தானவரும் வானவரும்
இந்திரனு மாமுனியும் இறைஞ்சித் துதித்திடுவார்
அரியு மயனும் ஆதிசிவன் நந்தீசர்
பிரியமுடன் உகந்த பெருந்தலங்[illegible] ணம்மானை
பார்வதியும் லெட்சுமியும் பாங்கான க[illegible]ங்கையொடு
வார்அணிந்த தேவநிலை மங்கையர்கள் [illegible]ருக்க
தேடரிய இப்பதிக்குத் தென்கயிலை யாமெனவே
மாடேறு மீசன் வகுத்தாரே முன்னாளில்
அப்பதியை யான்தானும் அம்மானையாய்ப் பாட
ஒப்பிடுமோ பூவுலகில் ஒன்று மறியேனே
கலையிற் சிறந்தோரைக் கைகூப்பி யான்தானும்
மலைகள் செழித்திலங்கும் வாழ்கதிரை மாநகரை
பாடிப் படித்துப் பண்டுவினை தானகற்ற
தேடித் தவம்புரிந்து செப்பலுற்றே னம்மானை
நாலு மதத்தோரும் நாவலரும் பாவலரும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாலு மயனறிய வணங்குந் தலமிதுகாண்
தங்கமுடிக் கோபுரமும் சந்தன மாமலையும்
எங்கும் புகழாக இலங்குமிந்தச் சந்நிதியில்
வெள்ளிமுள்ளுக்கானகமும் வெண்ணீற்றுமாமலையும்
வள்ளிக் கொடிவளர வாழ்கதிரை மாநகரில்
மாங்கனியும் வாழை வருக்கனன்ன தாழையுடன்
தேங்கனியுஞ் சூழ்ந்து செழிக்குமிந்தச் சநநிதியில்
ஆலு மரசும் அடர்மருது வம்மியுடன்
சோலை எனவளர்ந்து சூழ்ந்திருக்கு மம்மானை
அல்லலறவே அரும் வினைகள் தானறவே
சொல்லுங்கதிர்காமமென்று சொற்பெறவேயான்பாட
துவன்ற நடையாளே சொற்கலையில் வல்லவளே
தவன்ற திறத்தாளே சரஸ்வதியே முன்னடவாய்
தெரிந்து கலைபடித்த செந்தமிழோரர் தங்கள்முன்னே
அறிந்து கதிர்காமத் தம்மானை சொல்வதுதான்
மாறில்லா நீள்புவியில் மாரி பொழிவதுமுன்
பேறில்லா நீள்பனிதான் பெய்ததொக்கு மம்மானை
ஆகையால் யானுரைத்த அம்மானை தன்னை இப்போ
தாகமுடன் கேட்போர் தரணிதனிலே வாழ்வார்
என்ன பிழையானாலும் இதையே மனமகிழ்ந்து
சொன்னேனே கேட்போர் சொர்க்க மடைந்திருப்பர்
பேசறியான் சொன்னதமிழ் பிழைகளைப் பொறுத்து
ஓசைபெற வாழ்ந்து உகந்திருப்பீ ரம்மானை
இந்தமட்டு மிப்பதியை எடுத்தே யுரைத்ததெல்லாம்
கந்தவே ளுற்ப[illegible]வித்த காதையொடு முற்சரிதை
ஓத உ[illegible]து உளங்களிக்கப் பூவுலகோர்
பாதம் பணிந்து பாடலுற்றே னம்மானை
ஏதுகுற்றஞ் செய்தாலும் எளியேன் தனைக்கார்த்து
வாது புரியாமல் வடிவேலரைத் தொழுவோம்
சித்திபெற எண்ணித் திருப்பதியை யான்நினைந்து
பத்தியொடு படிக்கப் பாட மனந்துணிந்தேன்
மானீன்ற கன்னி வள்ளியம்மை தானிருக்கும்
தேன்போன்ற மானகரில் செல்வக் கதிர்காமம்
வள்ளிக் கிருதோழி வனவேடர் தற்சூழ
புள்ளிமா னீன்றசெய்தி புகல்வேன்பின் அம்மானை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விருத்தம்

முருகவேளுதித்த வாறும் முக்கணன் விழித்த வாறும்
திருமகள் மைந்தன் ருனும் தேவர்க்காய் அழிந்த வாறும்
பொருதிரைக் கடல்கள் சூழ்ந்த புவியிலே சூரர் தம்மை
கருதியே குகன் செயித்த கதை எலாம் பகரலுற்றேன்.

நடை

முன்னாளிலே சூரர் மூவுலகுந் தானாண்டு
கண்ணாயிரத் தோனைக் கடுஞ்சிறையில் வைத்தார்கள்
வேதமழித்து விண்ணவரைத் தான் பழித்து
வாது கொடுத்து வாழ்ந்திருந்தார் சூரர்களும்
ஆதலால் தேவரெலாம் அவுண ரிடுக்கமதை
ஏதனால் மாற்றி இருப்போமென நினைந்து
இந்திரனுந் தேவர் இருடிகளு மாமுனியும்
சித்தைநொந்து மாலயனார் சீர்பாதம் போற்றிசெய்து
ஆறாத் துயராய் அழுதழுது கைகூப்பி
மாறாத் துயர்நீக்கும் வல்லவர்கள் நீங்களல்லோ
கொடியதொரு தீமையெலாங் கோவிந்தா நீதுரத்தி
அடியவரைக் கார்க்க அருளுதவு மென்றுரைத்தார்
அஞ்சலென்ற தேவர்களை அரியு மயனாரும்
வஞ்சமுடன் வந்தகுறை வழுத்துமென வுரைத்தார்
மாலோ னுரைக்கேட்டு வானவரு மிந்திரனும்
நாலு முகத்தோனே நாரணனே கேட்டருளும்
வாரி துயிலாக வடமேரு குடையாக
சீரிலங்கு மாநகரில் சேரவுணா தீவினை [illegible]
ஆற்ற முடியாது அசுர ரிடுக்கணது
சாற்றரிய மாயவனே தாபரித்து ஆளுமையா
கார்க்கப் படைக்கக் காவலர்கள் நீங்களல்லோ
ஆர்க்கு மரிதாகுமென்று அபயமிட மாலயனும்
தேவர் தனைப்பார்த்துத் திருமாலும் வேதாவும்
மேவலரே உங்கள் வினை அகற்றி வைத்திடுவோம்
பிஞ்சி மகிசூடும் பெருமானிட மேகி
அஞ்சாதீர் நாங்கள் அவுணர்களை வேரறுப்போம்
வாருங்கள் நாமெல்லாம் மாதுமையாள் பாகனிடம்
சேருவோ மென்று தேவர்குழாங் கூடினராம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சீராகக் கூடிச் சிறக்கக் குழாமிருந்து
பேராக நன்மொழிகள் பேசலுற்ரு ரம்மானை
திருமா லிமையோர்க்குச் செப்புவது ஆதிசிவன்
கருவா லழிப்பதல்லால் காசினியிற் சூரர்களை
விழி யாயிரத்தோனே மேவலரே கேட்டிடுவீர்
பழிவாங்க வேணுமென்ருல் பரமன் தவமழிப்போம்
என்னத் திருமா லிமையோ ரடிபணிந்து
உன்னையல்லால் வேறுதுணை ஒருவரு மில்லையென
தாமன் மனமகிழ்ந்து சத்தியுமை பாகனிடம்
காமனைத் தானனுப்பக் கருதலுற்ரு ரம்மானை
ஆதி மதனை அழைத்துச் சிவனிடத்தில்
மாது வடிவாக்கி மயக்குமென விடுத்தால்
வீரமது சிந்த விளங்கு மொருமதலை
சூரர்குலம் வேரறுத்து துலைக்குமிந்தப் பிள்ளைஎன்று
ஆலோசனையாய் அரி அயனுந் தேவர்களும்
வால மதனை வாவென் றருகழைத்து
பெண்களுக்கும் மேலான பேர்வடிவு நீரெடுத்து
கண்மூன் றுடையோனைக் கலைக்கவென விடுத்தார்
அப்போது காமன் அரிவை வடிவாகி
செப்பரிய ஈசரிடஞ் செல்வேனென நடந்தான்
கரும்பு வில்லைவளைத்துக் கருவண்டு நாணிப்பூட்டி
அரும்பு மலர்ப்பாண மெடுத்து நடக்கலுற்ருன்
வெண் கயிலைசென்று விமல னெதிராக
பெண் வடிவு கொண்டு பெய்தான் மலர்ப்பாணம்
மாரன் [illegible] தானும் மாதுவடிவான செய்தி
கூரான வேல்விழியிர் கூறக் கேளம்மானை
குமிழைப் பழித்ததனங் கொடியைப் பழித்தஉரு
கமழைப் பழித்தமனம் கயலைப் பழித்தவிழி
மயிலைப் பழித்தசாயல் மதியைப் பழித்தநுதல்
முகிலைப் பழித்தகுழல் முறுவைப் பழித்ததிறம்
கரும்பைப் பழித்தகரம் கதிரைப் பழித்தநிறம்
அரும்பைப் பழித்தமறு அரவைப் பழித்தகுறி
இலையைப் பழித்தஉந்தி இணையைப் பழித்தபதம்
சிலையைப் பழித்ததுபோற் சேடியுருவான மதன்
அன் றிலது போல்நடந்து அரனெதிராக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நின்று உலாவி நிலைகுலைந்தான் காமனுந்தான்
கங்கை அணிந்தோனும் கலங்கி விழித்திடவே
மங்கை வடிவான மன்மதனுந் தானெரிந்தான்

விருத்தம்

தேவர்கள் பகையை வெல்ல தெரிந்துமே விடுத்த காமன்
மேவலே மலரின் மாரி விடுத்தது கண்டு முன்னோன்
ஆவலாய் விழிக்கும் போது அரிவையர் வடிவ மான
பாவலர் புகழுங் காமன் நீறெனப் பறந்தா னன்றே.

நடை

சதாசிவனு மப்போ சகிக்க முடியாமல்
பதாதி பரயோகப் பக்குவங்கள் விட்டெனவே
அக்கினி தேவன் அரனார் அடிவணங்கி
மிக்கவர மீயுமென வீரமதைக் கைக்கொடுத்தார்
வாங்கி விழுங்கி வணங்கி நடந்தவரும்
தாங்கரி தாகையினல் சரவணையிற் கக்கிவிட்டார்
மாயவனார் தங்கை மாதுமையாளோ டரனும்
காய மொடுகாயங் கலந்து கலவியுடன்
கூடி இருக்கக் குமரவே ளுற்பவித்தார்
பாடியே தேவரெல்லாம் பரமனைத் தொழுதுநின்றார்
பாசம் பகைஅறுக்கும் பார்வதியாள் புத்திரனும்
வாசமலர்ப் பொய்கையிலே வளர்ந்து விளையாடுவராம்
ஆறு முகமும் ஆறிரண்டு தோள்களுடன்
நீறுபெறு மேனியொடு நீள்கரமு மீராறு
வதனவிழி பன்னிரண்டு மதிநுதலு மீராறு
மதனன் அழகெனவே வாழ்த்தியே தேவரொடு
வேதனும் மாலும் விண்ணவரு மிந்திரரும்
தாதுமலர் தூவிச் சந்தோஷ மாடுவராம்
இன்றோடு சூரனின் இடுக்கண் தொலைந்ததென்று
கொண்டாடி நின்று கும்பிடுவார் தேவரெல்லாம்
அப்போது மாதுமையும் அரனாரடி வணங்கி
தப்பாமல் ஓர்மதலை தாருமென்றா ளம்மானை
அந்த உரைகேட்டு அரனார் மனமகிழ்ந்து
சந்தோஷமாய் மதலை சரவணப் பொய்கைதனில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மகிழ்ந்து விளையாடி வளருகிறான் மாதரசே
புகழ்ந்தெடுத்து நீயும் பொற்கொடியே வாருமென்றார்
ஈசனுரைக் கேட்டு ஈரேழு உலகளந்த
வாசவனார் தங்கை மகவாசைக் கொண்டெழுந்து
நடந்தாள் உமையவளும் நன்மதலை வாழுமிடம்
தொடர்ந்தா ளறுமுகனார் சோதியுருப் பெற்றிருக்க
மாதுமையா ளங்குசென்று மதலைதனை அணைத்து
பாதம் பிடித்துப் பார்வதியு முத்தமிட்டு
கொஞ்சி அணைத்துக் குழந்தை வடிவேலனென்று
பஞ்சமலர் மெத்தையிலே பாலூட்டித் தான்வளர்த்து
தாலாட்டி சீராட்டி சண்முகனார் என்றுரைத்து
பாராட்டி மாதுமையாள் பாலகனை தான் வளர்த்தாள்
செல்ல மொழியும் சிறந்த அழகுடனே
மெல்ல நடந்து விளையாடியே வருவார்
கைலைமலைப் பூவினங்கள் கண்டு மலர்ந்தோங்க
அகிலந் தழைக்குமென்று அரனார் மனமகிழ
மதங்கள் செழிக்க வானோர்கள் ஈடேற
புதங்கள் இசைக்கப் பாரரசர் தற்சூழ
ஐந்து வயதுசெல்ல அரனும் உமையவளும்
மைந்தனைத் தானேந்தி வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்து
மூவுலகும தானாளும் முதல்வரிவ ரென்றரனார்
ஏவல்செய்து தேவரெல்லாம என்னாளுமே துதிப்பார்
கந்தன் கடம்பனென்றும கைலைமலை நாதனென்றும்
சந்தோஷமாய் உமையும சங்கரனும் முத்தமிட்டு
விந்தையுடனச் சந்தணம் மேனியெலாந் தானணிந்து
உந்திச் சுழிவரையில் உருத்ராட்ச மாலையிட்டு
நந்தி மலரணிந்து நற்காவி வேட்டிகட்டி
சந்திரனைப் போல்நுதலிற் சந்தணப் பொட்டுமிட்டு
சதங்கை அரைக்கணிந்து தரளக் குடைகொடுத்து
பதுங்கி விளையாடுமென்று பார்வதியும் சங்கரனும்
வாழ்த்திவிட வேலவரும் மாதுமையாள் தன்னிடத்து
தாழ்த்தி நகைத்துத் தாய்மடியிற் தானிருந்து
பாலருந்திச் சென்று பாரிலுயர் வெண்மலையில்
மால்மருகன் ஏறி மாதா மனமகிழ
குலாவி நடந்து குழநதை வடிவேலவரும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உலாவி கயிலையெங்கும் ஓடி விளையாடிவர
மாதா மனமகிழ வானோர்கள் கண்டுதொழ
வேதனும் மாலும் மிகமகிழ்ந்து கொண்டாட
கந்தம் புனுகு களப கஸ்தூரியுடன்
சந்தம் கமகமெனத் தான்வளர்ந்தார் அம்மானை

விருத்தம்

மதனைப் பெண்ணதாக்கி வானவர் அயன் மால் கூடி
விதனமே தீர்க்க வென்று விளங்கிய புராந்தகன் முன்
சுதனெனத் தோன்ற மாரன் சுடலையில் நடித்த ஈசன்
பதனமாய் விழித்து ஈன்ற பகவனைத் தேடிச் சென்றார்.

நடை

விளங்கும் அரியயனும் மேலோரும் இந்திரரும்
உளங்களிக்க வேதமதால் ஓர்ரதத்தைத் தானியற்ற
வேணுமென எண்ணி வேண்டும்படி இயற்றி
தோணும் அழகுடனே சொல்லுங் கிரணமுடன்
ஓது தமிழ்வேதம் ஒருநாளும் குன்றாமல்
கோதை உமைபாகரிடம் கொண்டு நடக்கையிலே
கருவி அரவமிடக் கலித்தல் கிலுக்கமுற
குருமித்தல் ஆர்த்திலிங்க கொண்டரனார் தன்னிடத்து
வைத்தார் நமஸ்கரித்தார் வானவரும் மாலயனும்
கைத்தலத்தான் செய்தகுறை காட்டலுற்றா ரம்மானை
இந்திரனார் தன்னரசை ஏற்றரசு சாட்டியபின்
பந்தயம் கொண்டுநம்மேற் பலதீமை செய்யலுற்றார்
எண்ணரிது தேவர் இடுக்கமதை சொல்வதற்கு
பண்ணும் புகழ்சூரர் பகைஅகற்று மென்றழுதார்
அப்போ தரனார் அமருமென்று தேவர்களை
துப்பு வன்றனை நோக்கிச் சொல்லுவார் ஓர்வசனம்
பிஞ்சு மதிசூடும் பெருமான் மனதிரங்கி
அஞ்சாதீர் மாலயனே அறுமுகனார் தீர்ப்பார்காண்
வாரு மிருமென்று மாதுமையைத் தானழைத்து
தாரகச் செற்றோனை தானழையு மென்றுரைத்தார்
அம்பிகையாள் கேட்டு அகமகிழ்ந்து வேலவரை
உம்பர் முதலோரரிய ஓடிவா வென்றுரைத்தாள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அன்று னறுமுகனும் அன்னை அழைத்திடவே
முன்னோன் மகிழவுமை முலையுண்டு தானிருக்க
ஏனழையு மென்றீர் என்னுடைய புத்திரனை
நானழைத்தே னிப்போ நவிலுமென்றாள் சாம்பவியும்
சடையோ னுமையைத் தான்நோக்கி ஒதுவது
விடைஒன்று யான்பகர்வேன் விளங்கி அறிந்திடுவீர்
தேவியரே கேளும் தேவரொடு இந்திரனும்
கூடி அழுதசுரர் கோரந்தீ ரென்றழுதார்
பாவி அவுணரொடு பாலகனைத் தானனுப்பி
தாவி அமர்புரியத் தானழையு மென்றுரைத்தேன்
மங்கையோர் பாகா வானவர்க்காய் என்மகவை
பங்கமது செய்தசுரர் பழிவாங்க வைத்திடவோ
அண்ட பிண்டமெல்லாம் அழித்து படைக்கவல்லாய்
பண்டு பழிஅகற்றப் பாலகனை ஏவுவனோ
தாளிற் புழுதிபடத் தாவி விளையாடிடுவேன்
வான்புகழ் சூரனுடன் வன்போர்க் கனுப்புவனோ
வில்லி தனையன் விண்முழுது மாளிபுத்தன்
சொல்லி யயன்தேவர் சூரனுக்காய்த் தான்பயந்து
மறைந்திருந்து எநதன் மைந்தனையோ ஏவென்று
சிறந் துரைத்தாரென்று செப்புவதா லேகவிடேன்
என்று ளுமையாள் ஈசன் மனமகிழ
நன்றான வார்த்தை நவிலலுற்றார் அம்மானை
குழகனுமை மடியிற் குஞ்சிரிப்புக் கொண்டிருந்து
மழவன் மருகன் சொல்வாரொரு வசனம்
அன்னை முகம்பார்தது அறுமுகனு மப்பொழுது
என்னை யனுப்புமம்மா இமையோரை காத்திடுவேன்
அண்டமெல்லாம் ஓர்குடைகீழ் ஆண்ட அவுணர்களை
துண்ட துண்டமாகத் துணிப்பேனெனை அனுப்பும்
ஆசானிவை யுரைக்க ஆதியுமை தான்மகிழ்ந்து
நேசமுடன் போயுன் நினைவின்படி வாருமென்றாள்
கந்த னெழுந்து கங்கை அளிவோனை . .
மைந்தனென வணங்க வரங்கொடுத்தா ரம்மானை
விடைகொடுக்கக் கண்டு வேதாவு மாலோனும்
அடைவுடன் போர்க்கோல மாக்குமென்று ராதிசிவன்
தண்ணீராலே கழுவிச் சங்கரனு மாதுமையும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெண்ணீ றெடுத்து பேடனிளங்குந் தானணிந்து
சந்தனம் பன்னீர் தான்குழைத்துப் பொட்டுமிட்டு
விந்தையொடு போர்க்கோலம் வேணுமட்டும் இயற்றி
வில்லொருகை வாளொருகை வெல்லும் சரமொருகை
செல்லைசமுதாடிருகை தெண்டுஒருகை தண்டுஒருகை
சூலாயுத மொருகை துணைக்கருவி தானொருகை
மாலாயுத மொருகை வச்சிராயுத மொருகை
வேலாயுதங் கொடுத்து விண்ணவரைக் காருமென்று
காலாயுதங்க ளெல்லாங் கந்தருக்கு மீந்தரனுர்
வீரவாகுப் படையும் விண்ணவர்கள் விற்படையும்
சீராகவே கொடுத்துச் செப்புவாரோர் வசனம்
கண்டு வெகுண்டுவருங் காசினியிற் சூரர்களை
வென்று வாவென்று விடைகொடுத்தா ரம்மானை
மாயன் மருகன் வரம்பெற்றுத் தானெழுந்து
தூய்மைவளர் சூரர்களைத் துணிப்பேனென நடந்தார்
காளி கணங்கள் கசவாகு தேவருடன்
வாளி வில்லேந்தி வந்தெதிர்த்தார் சூரருடன்
கண்டானே சூரன் கண்கள் சிவந்திடவே
அண்டம் கிடுகிடென்ன அடுக்கு நிலைகுலைய
ஆர்ப்பரித்துச் சூரன் அதட்டி அறுமுகனை
தார்ப்பரிய முள்ளவர்போல் சமர்செய்ய வந்தீரோ
முன்பு அமரரோடு முட்டிப் படைபொருதி
பின்காட்டி ஓடவைத்தேன் பிள்ளாய்நீ நில்லாதே
சொற்கேட்டு ஓடிவிட்டால் துன்பமது வாராது
மற்கட்ட வந்த மதலைபோல் ஆனீரே
சிவனு மயனும் திருமாலும் முன்னாளில்
தவனமுட னெனக்காய் தானே மறைந்திடுவர்
தம்பியரே உம்மோடு சரிபோர் புரியவொண்ணு
உம்பர் அறிய ஓடார் உயிர்பிழைத்து
என்ற சுரன்கூற ஈசன்மகன் வெகுண்டு
மண்டலத்தை ஆளும் மமதையோ உந்தனுக்கு
வாடாநீ இப்போ வதைப்பேனென் கையாலே
மூடா கேளின்று முடிவாகும் நாளாச்சே
என்னை யாரென்று இகழ்ந்து நகைத்தீர்நீர்
உன்னோ டுன்னுற்றுரை ஒருநொடியிலே மடிப்பேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாரடா வென்று பற்கடித்து வேலவரும்
சூர னுடலைத் துணிக்கச் சிலைவளைத்து
விட்டாரே பாணமது விண்ணதிர மண்ணதிர
பட்டு மடிந்தான்காண் பத்மா சூரனுந்தான்
ஏவுஞ் சரங்களெல்லாம் எண்ணரிய சூரர்களை
கூவி அழிக்கக் குறத்தலைகள் கூத்தாட
தாருகன் சிங்கமுகன் சண்முகனுர் தன்னுடனே
பாரேழ் நடுக்கமுறப் பற்கடித்து வில்வளைத்து
சேனை ஒருகோடி தேர்ப்பரிகள் முக்கோடி
யானை ஒருகோடி யாளிசிங்கந் தேர்கோடி
எல்லையில்லாச் சேனை இருபுறமுஞ் சூழ்ந்துவர
வில்லிற் கணைதொடுத்து விட்டான் அறுமுகற்கு
கோடைஇடி போற்சரங்கள் கொக்கரித்து முன்வரவே
வாடாமல் மால்மருகன் வடிவே லெடுத்தெறிந்தார்
அவுணர்குலம் வேரறுத்து அறுமுகனுர் கைதனிலே
மவுனமுடன் வந்து வடிவே லிருந்ததுகாண்
கூளி நரிநாய்கள் குறைத்தலையைத் தின்றிடும்
காளியொடுபேய்கணங்கள் களித்துமிக கொண்டாடும்
கோழி மயிலாகக் கொண்டெ ழுந்த சூர்தமை
வாழுங் கரக்கொடியும் வாகனமும் ஆக்கினராம்
நறுமலர்கள் தானெடுத்து நான்முகனுந் தேவர்களும்
பெருமழைபோல் கந்தருக்கு பெய்தார்கா ணம்மானை
தம்பட்ட மல்லாரி தாரைசின்னஞ் சங்கசைய
கும்பிட்டார் வானவர்கள் கூத்தாடினுர் மகிழ்ந்தார்
பேழமொலிக்க விண்ணவர்கள் தான் செழிக்க
வேழமுகதது விநாயகரைத் தான் போற்ற
சாக்கியனுர் தான்மகிழ்ந்து சண்முகனை முத்தமிட்டு
நீக்கினீர் தேவசிறை நீடூழி வாழுமென்ருர்
அன்னேரங் காங்கையரும் அண்ணுவென வணங்கி
மண்ணுசை கொண்ட வல்லசுரர் தங்களையான்
சமரில் அழித்தேனே தானவர்கள் கண்டுதொழ
அமரருக்கு வேண்டும் அரியவரம் நீயளிப்பீர்
என்று வடிவேல ரியம்புமந்த வேளையிலே
கண்டு வரங்கொடுத்தார் கனிஉகந்த கற்பகமும்
வாங்கினுர் தேவர் மகிழ்ந்தா ரடிபணிந்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஓங்கு புகழுயர உன்கிருபை தாருமென்று
பாகசாதனன் றனக்குப் பட்டமது கட்டுதற்கு
நாகமதில் துயிலும் நாரணனும் வேதாவும்
சுரருடனே வேலோனுந் தொழுது கணபதியை
சிரமகுடஞ் சாற்றித் தேவரெல்லாங் கொண்டாடி
திட்டமுட னுண்டு தேவர்களைக் காருமென்று
பட்டந் தரித்தார்காண் மாமிந்திர லோகமதை
மாசகற்றி வைத்தார் வடிவேல ரம்மானை
பூசுரனுங் கந்தரைத்தான் போற்றிசெய்து ஓதலுற்றார்
வானுலகம் வாழ யாதுமையாள் தான்மகிழ
மானுள்தெய்வானை தனை மன்றல்செய்வீரென் றுரைத்
மலரோ னுரைகேட்டு வடிவேல ரப்பொழுது [தார்
அலர முகம்பாரத்து அகமகிழ்ந்தா ரம்மானை
தேவர் கோன்றானுஞ் செந்தில்வடி வேலவரை
ஆவலுடன் பார்த்து அறைவா ரொருவசனம்
என்மகளை மன்றல்செய்தால் ஈரேழு லோகமெல்லாம்
உண்மையுடன் வாழுமென்று ஓதி அடிபணிய
கரியமால் தன்மருகன் கந்தர் மனமகிழ்ந்து
அரிவை தெய்வானைதனை அழையுமென்றா ரம்மானை

விருத்தம்

இந்திர னீன்ற மாதை இமையவ ரெனவை செய்து
அந்தரக் கங்கை ஆட்டி அறுமுகற் கவைய மாக்கிச்
சுந்தரக் கிரண சோதி துலங்கவே தூசி நீக்கி
கந்தனை மணமே செய்யக் கலைமக ளெனவே வந்தாள்.

நடை

ஸ்மையை விழிக்கெழுதி மார்பிற் பதக்கமிட்டு
கையிற் கடையமிட்டுக் காதுக்குக் கம்மல்வைத்து
கொண்டை முடித்துக் குலாவுந் துயிலுடுத்தி
தண்டை சிலம்பணிந்து தாதிமார் தற்சூழ
கண்டோர் களிகூறக் கந்தவேளும் மகிழ
செண்டு கர்த்திலங்க தெய்வானை அம்மனுந்தான்
சொர்ன நவமுத்துத் துலங்கு ரத்னமாலையிட்டு
அன்ன நடைநடந்து ஆவேந்திரன் மகளார்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேவகன்னி நாககன்னி சென்று கவரியிட
பாவைதனை நிகர்த்த பாவனைபோற் தெய்வானை
வரவே அரியயனும் மனமகிழ்ந்து கொண்டாடி
கரமிரண்டு ஆறுடைய கந்தருக்கு ஏற்குமென்றார்
நயனமோ ராயிரத்தான் நாலுதிக்கும் வானுலகில்
மயனுல் அலங்கரித்த வாறு கேளம்மானை
கும்பமொரு நிரையும் கொடிகளொரு நிரையும்
தம்பமொரு நிரையும் தாரையொரு நிரையும்
சின்னமொரு நிரையும் சிறுஒரு நிரையும்
வன்னமொரு நிரையும் மடைகளொரு நிரையும்
மேளமொரு நிரையும் வெடிகளொரு நிரையும்
தாளமொரு நிரையும் சங்கமொரு நிரையும்
வாழை ஒருநிரையும் வருக்கமொரு நிரையும்
சூழவரத் தோரணங்கள் சுற்றி நிரைந்தபின்பு
பச்சைக் குடைகோடி பவளக் குடைகோடி
வச்ரக் குடைகோடி வன்னக் குடைகோடி
பட்டுக் குடைகோடி பதனக் குடைகோடி
தட்டுக் குடைகோடி சரிகைக் குடைகோடி
மட்டுமித மில்லாமல் வானுலகந் தான்சிறக்க
கொட்டு முரசதிரக் கொம்புசின்ன மூதிவர
முன்னணியும் பின்னணியு முக்கோடி தேவர்வர
கண்ணுயிர முடையோன் கண்டு மனமகிழ
மின்னூர் வரவுகண்டு வேல்வருந் தான்மகிழ்ந்து
அன்னு னறுமுகனூ அறைவா ரிமையோர்க்கு
வாசமலர்க் குழலாள் மாதுமையா ளென்தாயார்
நேசமுடனே தவசி நெடுநாள் வரையிருந்து
பெற்றெடுத்த தாயும் பிதாவு மறியாமல்
உற்ற மன்றல்செய்ய ஒவ்வேனென வுரைத்தார் ...
கடம்ப னிவையுரைக்கக் கண்ணுயிர முடையோன்
மடந்தையரை யிப்போ வதுவைசெய்தா லும்மாலே
உய்யும் அமரர் உலகமன்று தாள்பணிய
ஐயன் மனமகிழ்ந்து கைப்பிடித்தா ரம்மானை
கோபதியு மப்போ குகனூரடி பணிந்து
நாவசைய ஓர்வசனம் நவிலலுற்றா ரம்மானை
தெய்வானை கேழ்வா தேவர் சேனுபதியே

ஐயா உமக்கு அமரர் அடுமைஎன்றும்
காத்துச் சுரரைக் கடையேற வைத்தவரே
பார்த்துச் சிவனுமையும் பாங்காய் மனமகிழ
என்னுலகை ஆண்டு இமையோர்க் கரசனென
உன்னுலக மென்று உகந்திருப்பீ ரம்மானை
அத்தருணந் தன்னில் அண்டமுழுது மாடிவர
புத்திரியுங் கந்தருமாய் பொன்னுலகை ஏற்றிருந்தார்
பாரி லவுணர் பகையின்றே டற்றதென்று
மாரி யெனப்புட்ப மழைபொழிந்தா ரம்மானை

விருத்தம்

ஒலியர்க ளுழவர் செட்டி ஓதிய மறையோர் வேந்தர்
வலியவ ரெனவே சேர்ந்து வரைபக வெறிந்தோன் றன்னை
நலியவே அடிக ளாகி நாடியே தவங்கள் செய்யக்
கலியுக வரதன் றானுங் காட்சிக ளளிக்க வந்தார்.

நடை

பூலோக மீதிற் புகழ்பெற் றடியார்
வேலா வெனக்கூவி மேவித் தவமிருந்து
அத்தவதைக் கண்டு அடியார்க்கருள் கொடுக்க
பத்தியொடு கந்தர் பழனிதனில் வந்தனர்காண்
செந்தி வடிவேலவரும் தெய்வானை அம்மனுந்தான்
வந்து பழனிதனில் வாழ்ந்திருந்தார் அம்மானை
சென்னல் செழித்து சிறந்து வளர்ந்தோங்க
அன்ன முலாவுநதி அதனில்மலர் பூத்திலங்க
முனிவர் தவம்புரிய மூவுலகும்தான் வாழ்க
கனிகள் நிலத்துதிர காமனுயிர் பெற்றெழும்ப
குருகினங்கள் தான்செழிக்க குயிலினங்க ளோசைபிட
பருதிமதி சிறக்கப் பாவாணர் பாட்டுரைக்க
திக்கெட்டும் ஆலயமுந் திசைநான்குந் தீர்த்தநதி
மைக் கட்டுடைய மயிலினங்கள் தாமுட
தேங்கு கமுகு தேமாங் கதலிகன்னல்
பாங்குடனே தேன்சொரிந்து பழனிதனிற் பெருகும்
கொண்டல் குளிர்ந்தசையக் கொடியுயர்த்த நீர்வரந்தி
அண்டர் அறிந்து அகமழ்ந்து கொண்டாடி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இமையோரும் மாலயனும் இந்திரரும் மாமுனியும்
அமைய அறுமுகற்கு ஆலயமுந் தானியற்ற
தங்க நிலத்திற் சந்தனத் தூண்நிறுத்தி [பின்பு
துங்கவனே ரத்னத்தரல் தொடுத்துமுத்தால் வேய்ந்த
மாணிக்கப் பீடமிட்டு மரகதத்தால் தாழுமிட்டு
ஆணிப் பொன்னாலே அழகாய் அலங்கரித்து
உரகமணி முகப்பாம் உள்மதிலும் வச்சிரமாம்
கிரகமதைத் தேவர்கண்டு கேதாரமென் றுரைத்தார்
ஆடினார் பண்ணவர்கள் அறுமுகனைத் தான்துதித்து
கூடினார்விண்ணவர்கள் கும்பிட்டார்தெண்டனிட்டார்
சூடினார் சேய்பதத்தைத் தொழுது நமஸ்கரித்து
பாடியே புத்தேளிர் பாவையொடு வேலவரை
கோயில் தனிலிருத்தி கும்பிட்டடி பணிந்து
தாயும்நீ தந்தையும்நீ தற்காத்த தெய்வமும்நீ
தீராப் பகைதீர்த்த தெய்வானை கேழ்வனும்நீ
கூரான வேலேந்தும் குமரனென வணங்கி
மேலவர்கள்பூசைசெய்துவிண்ணுலகஞ்சேர்ந்தார்கள்
மாலோன் மருகன் வாழ்ந்தார் பழனிதனில்
அமரருக்காய் வேலேந்தி அவுணர்குலம் வேரறுத்த
குமர குருவான குழந்தைவரக் காணமல்
சஷ்டி விரதம் தான்பிடிக்க மாதுமையும்
திட்டமுடன் மாலயனுந் தேவர்களு மிந்திரனும்
அயிரா பதத்தினரும் அறுமுகனுந் தேவியுடன்
கயிலாய மேகக் கருத்துற்ற ரம்மானை
அவ்ரவர்கள் வாகனமும் அவ்வவர்கள்பொற்றதமும்
கவரி அரம்பையிடக் கயிலாயஞ் சென்றார்கள்
பவனி வரவுகண்டு பார்வதியு மீசுரனும்
தவனமுடன் வேல்வரைத் தானணைத்து முத்தமிட்டு
பாலா வுனது பாரிதெய்வ யானைதனை
வேலா மணந்து மேலோரைக் காருமென்று
நாரி பரனைத்தொழுது நமதுதிரு வேலவர்க்கு
பாரியிவ ளொக்குமென்று பகர்ந்தனர்கா ணம்மானை
வாழ்த்திச் சிவனுமையும் மருமகளைத் தான்தழுவி
கார்கதிரேசன்றனக்குக் கண்ணொளியாய் நின்றவளே
உருவைப் பழித்த ஒன்றொடியே தெள்ளமுதே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருவைப் பணிந்து செல்லுங்கோ நற்பழனி
என்ன இருவர் இளங்கிளியும் வேலவரும்
வன்ன மயிலேறி வந்தார் பழனிதனில்
கண்ணனயன் இந்திரனுங் காமனொடு தேவர்களும்
தன்னகரஞ் சென்று தானிருந்தா ரம்மானை
எங்கு பழனிதனில் எண்ணரிய ஆலயமும்
பொங்கு நதிவிளங்கப் பூசைகளுந் தானடக்க
முனிவர் தவம்புரிய மும்மூர்த்தி தேவரொடு
பணிகள்செய்து நிற்பார்கள் பாருலக மீடேற
திண்புயத்தோர் போற்றத் தேவர்கதி பெற்றிலங்க
முன்புநான்வள்ளிசேதிமொழிவேனெனவுரைத்தேன்
ஆதலால் இப்போது அறைவேன்யா னிச்சரிதை
பூதலத்தி லுள்ள புதுமைகே ளம்மானை

விருத்தம்

பாரெலா மளந்த மாயோன் பாவை லட்சிமியா ளோடு
மாரனை நினைந்து ஞான போகமாய் வனத்தி லேகிச்
சீரெனக் கலைக ளாகத் தேவியும் பெண் மானுகக்
காரென வனத்திற் சென்று கலவியிற் கலந்த தன்றே.

நடை

பாரெல்லா மோரடியாற் பகுந்தளந்து மாயோனுஞ்
தாரணியைக் காக்குஞ் சரிதைகே ளம்மானை
பூலோக ராசாங்கம் புரிந்த அசுரர்களை
மேலவர்கள் சொற்படிக்கு வேலவனுர் தானளித்து
சூல கபாலி சுந்தரஞ்சேர் மாதுமைதன்
பாலகனுந் தான்மகிழ்ந்து பழனிதனி லிருந்தார்
பைகொண்ட நாகப் படத்தினிற் பள்ளிகொள்ளும்
வைகுந்த வாசன் வனத்திற் றிருவுடனே
சேர்ந்தணைய வென்று சேயிழையாள் பெண்மானும்
கார்மேக வண்ணன் கலைமானுமாய்ப் புணர்ந்தார்
தெய்வபிண்டமாகையால் சேரவொருபெண்குழந்தை
வையம் மதிக்க வந்துதித்த தம்மானை
வந்துதிக்கப் பெண்சிசுவும் மாயோனும் லெட்சுமியும்
சந்தோஷ மாகித் தங்களுரு வெடுத்தார்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கார்பூத்த அவ்வனமும் கன்னியவள் தானுதிக்க
சீர்பூத்த வாறெனவே செழித்ததுகா ணம்மானை
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட அச்சுதனுந்தேவியரும்
பாலகியைத் தானீன்று பாங்கா யகன்றனராம்
வனத்தில் மதலை வருந்தி அழாதபடி
கனைத்து மிருகமெலாங் காட்சிகொடுத் தாற்றினதாம்
குறவர் வனத்துதித்த குழந்தை துயில்வதற்கு
பறவையினம் வந்து பாவனைகள் காட்டிடுமாம்
சர்ப்பமொடு யாளிசிங்கம் தந்தி கரடிபுலி
அற்புதமாய் அங்குநின்று அருங்காவல்செய்திடுமாம்
இவ்வளமை கண்டு இமையோர் கணநாதர்
அவ்வையர்க்குப் பூமாரி அருளோங்கப் பெய்தனராம்
அழாமலிளங் குழந்தை ஆச்சரிய முற்றிருக்க
குழகன் மணப்பெருமை கூறக்கே ளம்மானை
தென்னிலங்கை மாபதியிற் சிற்றூர் நகரதிலே
மன்னவனும் வேலநம்பி மந்திரிமார் தற்சூழ
ஆண்டுவரும் நாளையிலே அரிவை செவிலியரும்
மீண்டுமொருபெண்குழந்தை வேண்டிதவமிருந்தாள்
ஆரணியந் தன்னி லரிவை தவம்புரிய
பார்செழிக்க மானீன்ற பாவை வனத்திருந்தாள்
மதி பருதிதானும் மானீன்ற கன்னியரை
கதி பெருகக்கண்டு கருணைமொழி பெய்திடுமாம்
தந்தி கரடிபுலி சாப்பமொடு யாளிசிங்கம்
சுந்தரமாய் வந்து சோபனங்கள் செய்திடுமாம்
மதலை அழவே வானவர்கள் தான்மகிழ
குதலைதனை எடுத்துக் குற்றம் வராதபடி
பூமாது கார்த்துப் பொற்கொடியை வைத்திருக்க
வாமாதே என்று வரங்கேட்டான் வேலநம்பி
வனத்தி லனேகரொடு மாவேட்டை ஆடுதற்கு
அனர்த்த மணுகாமல் அருள்தருவீ ரெந்தனுக்கு
என்று வணங்கும் எயினர்களைத் தான்பார்த்து
பண்டு குலமுறமை பழுது வராதபடி
மாவேட்டை ஆடி மனது களிகூர்ந்து
தேவ கதிபெற்றுத் தேமாங்கனி எடுத்து
கொண்டுவா வென்று குறத்தி செவிலியரும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நன்று வரமீந்தாள்காண் நல்லமிர்த வாய்மொழியாள்
சென்றாரே நம்பிதனம் சிலைவாழி தானெடுத்து
வண்டாடுங் கார்வனத்தில் மான்வேட்டை ஆடுதற்கு
போகும் வழியிற் பொற்பாவை தோணுவதும்
காகங் கரைந்து கதிபெறுவீ ரென்பதையும்
ஏந்தலனார் கண்டு இப்புதுமை இவ்வனத்தில்
சேர்ந்ததென மகிழ்ந்து திரண்டோர் சிலைவளைத்து
சரத்தைத் தொடுக்கத் தட்டழிந்து மான்மரைகள்
இரைச்சல் குமுறலுடன் எழுந்தோடிப் போகையிலே
பறவையொடு பன்றிமுயல் பாங்கான தந்திகளை
குறவர் தளங்கூடிக் கொன்றழித்த பின்பவர்கள்
தாகம் பெருகித் தண்ணீர் விடாயெடுத்து
தோகை செல்விவளரும் தோண்வனத்தைத் தொடர
ஆகம் களைத்து அரியவிடாயாகி உமை
பாகன்றனை நினைக்கப் பாணியெதிர் தோன்றிடவே
தண்ணீரைக் கண்டு தாகவிடா யோடுவர
கன்னி அழுதகுரல் கானவர்கள் தான்கேட்டு
நாடி நடந்து நற்குழவி வாழுமிடம்
கூடியே கண்டு குழந்தைதனை எடுத்து
முத்தமிட்டு வேலநம்பி மோர்ந்தணைத்து மகிழ்ந்து
கர்த்தன் செயலிதுவோ கானவர்கள் ஈடேற
வள்ளிக் கொடிக்கருகில் மகவைஇங்கு ஈன்றவள்யார்
புள்ளிமான் காற்றடமே பொற்கொடிமார் வந்ததில்லை
அண்ண லதிசயித்து அவையோர்க் கறைவதுதான்
மண்விண் அளந்த மாயவனார் மாயையதோ
வடிவேலர் தன்செயலால் மானீன்ற பிள்ளைஎன்று
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டுஅறுமுகனே தஞ்சமென
இந்தமின்னார் கந்தருக்கு எழில்மணவி ஆவளென்று
சந்தோஷமாகத் தான்பணிந்து வேட ரெல்லாம்
கொண்டாடிக் கொண்டாடிக் குழந்தைதனை ஏந்தி
சென்றாரே வேடுவர்கள் செவிலி குதலைஅழ
வந்து எதிர்நின்று மதலை ஏதுங்களுக்கு
சிந்தை களிகூறச் செப்புமென்று ளம்மானை
மாதிவள்தன் சொற்கேட்டு வனவேட ரெல்லோரும்
பாதம் பணிந்து பாவையரைக் கைக்கொடுத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தாயாரே மான்வேட்டை தானுடி நிற்கையிலே
சேயழுத சத்தம் செவிதனிலே தான்கேட்டு
அச்சமொடு சென்று ஆவலுடனே எடுத்து
பட்சமுடன் வந்தோம் பழுது வராதபடி
வளர்த்து மகவை மனமகிழ வைத்திருந்தால்
தழைக்கும் நமதுகுலந் தாரணியு மீடேறும்
மானீன்றதே ஒழிய மாதீன்ற கன்னியல்ல
வானீன்ற மாமதிபோல் வளர்த்து மகிழ்ந்திருப்பீர்
என்றுதான் வேலநம்பி இவ்வசனந் தானுரைக்க
நன்று நமக்கிப்போ நற்குழந்தை வந்ததென்று
வள்ளிக் குழியருகில் மானீன்று விட்டமையால்
தெள்ளியதோர் வள்ளிஎன்று திருநாமமிட் டழைத்து
வரிவிழிக்கு மையெழுதி மங்கைமணிக் காப்புமிட்டு
கரியமணி சங்குமணி கழுத்துக்கு ஆரமிட்டு
பவளமணி முத்துமணி பச்சைமணி மாலையிட்டு
குவளைவிழி வள்ளியர்க்குக் குற்றம் வராதபடி
சாணைத் துணியில் சந்தனம்பன்னீர் தெளித்து
பேணித் திருநீற்றுப் பொட்டுமிட்டுத் தான்வாழ்த்தி
காணிக்கை கட்டி கந்தவேளைத் தொழுது
மாணிக்கம் போலே வளர்த்தார் குறவரெல்லாம்
வள்ளி அழாதபடி மரநாரற் றொட்டிலிட்டு
அள்ளிமலரை அதிற் பரப்பித் தான்வளர்த்தி
காட்டிலே மானீன்ற கன்னியரே என்றுசொல்லி
ஆட்டிடுவார் தொட்டிலதை ஆரணிய வேடுவர்கள்
கஞ்சமலர் மெத்தையிலே கன்னிவள்ளி தான்துயில
வஞ்சியர்கள் தாலாட்டும் வன்மைகே ளம்மானை
வல்லிக் குயிலே மானீன்ற பாவையரே
சொல்லிற் கிளியே துடிபோ லிடையாளே
வேடுவர்க ளீடேற மேதினியோர் தான்வாழ்க
நாடுநகர் செழிக்க நல்லமழை தான்பொழிய
இமையோர் மகிழ எவ்வுலகு மீடேற
உமையாள் புதல்வ ரும்மை மணம்புரிவார்
பனிரண்டு கையுடையான் பாங்காக உன்னையுந்தான்
எண்ணிரண்டு ஆண்டதனி லேற்பார்கா ணேவியமே
சந்தனச் சோலைகளும் தங்குமலர் வாவிகளும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விந்தைபெறு மாணிக்கம் மேவிவளர் கங்கைகளும்
எங்குமலையும் இலங்கு மலர்ச் சோலைகளும்
தங்கியிருக்குந் தலமிதுகா ணென்று சொல்லி
தாராட்டித் தாராட்டித் தார்குழலை முத்தமிட்டு
ஓராட்டி மாதரெல்லாம் ஒன்றெடிக்குப் பாலூட்டி
வளர்த்தார் குறமாதர் வானவர்கள் தான்புகழ
தளைத்தா ளறுமுகற்குத் தையல்வள்ளி சிற்றாரில்
ஆண்டுவய தொன்றிரண்டு அத்தோடு மூவாண்டு
தோன்றும் வயதீரிரண்டு சொல்வயது ஐந்தாரில்
ஓடி விளையாடி ஊஞ்சலதிற் தானேறி
பாடி நடனமிட்டுப் பாவையருந் தான்வளர்ந்து
ஏழு வயதில் இணைத்தோழி மாருடனே
வாழும் வயதெட்டில் வனத்தில் மலரெடுத்து
செல்ல விளையாட்டுஞ் சீராயுடை நடையும்
மெல்லி யிருவரொடு விளையாடித் தானிருந்து
யாவை வயதென்பான் பத்துவய தானபின்பு
காவி வரிவிழியாள் கன்னிப் பருவமெழ
கண்டு வனமாதரெல்லாங் கன்னியரை முத்தமிட்டு
கொண்டு கமலமதால் குளிப்பாட்டிக் கோதையர்க்கு
காதுக்கு தோடணிவார் கைக்குவெள்ளி காப்பிடுவார்
கோதிக் குழல்முடிப்பார் கொண்டைக்குப் பூவணிவார்
கண்ணுக்கு மையெழுதி காலுக்குத் தண்டையிட்டு
வண்ணத் துயிலுடுத்தி வாழத்திவன மாதரெல்லாம்
மஞ்சற் கரைத்தழுத்தி மார்புமுகந் தேகமெல்லாம்
கொஞ்சிக் குரவையிட்டுத் குறமாதர் கொண்டாடி
வாணி திருமகளோ வரநதி அயிராணியுமோ
பாணி ரதியோ பரமன் மருமகளோ
மங்கையரை வாழ்த்தி வனிதையர்கள் கொண்டாட
சங்கரனும பார்பதியும் தான்மகிழ்ந்தா ரம்மானை
வனமாதர் கூடி வள்ளிக் கமிர்தமென
திணைமாவைப்பிட்டவித்து தேனூற்றியே கொடுப்பார்
அருந்திச் சடங்கறுத்து அண்ணமார் சொற்படியே
இருந்துவள்ளிகந்தரை தான்எண்ணியான முற்றாள்
அப்படியே வள்ளி அவள்வாழும் நாளையிலே
செப்பரியகானகத்திற் திணைவிதைக்கவேணுமென்று

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காடுசெடி முள்வெட்டி கனல்மூட்டி மல்லரெல்லாம்
மேடு மடுத்திருத்தி விதைத்தார் தினையதனை
விலங்கினங்கள் கூடி விரைமுளையைத் தின்னுமல்
துலங்குஞ் சரவேலி தொடுத்துக் கடப்புமிட்டு
பட்சிஎலி பன்றிமுயல் பாங்கான மான்மரைகள்
இச்சித் தளியாம லெண்ணிக் குறவரெல்லாம்
காவல்வைக்க வெண்ணிக் கானவர்கள் தான்கூடி
ஆவலோடுவள்ளியையங்குவைப்போமெனவுரைத்து
புனவர் மகிழ்ந்துதினைப் புனத்திலொரு வீடியற்ற
வனத்தி லுயர்ந்த மரந்தேடிச் சென்றவர்கள்
சந்தனத் தூண்வெட்டிச் சதுரப்பட நாட்டி
சுந்தரமா யம்மரத்தாற் தொடுத்தார் வளைகளெல்லாம்
படீரமதாற் கைமரமும் பாங்காய் நிலைக்கதவும்
வடிவி னொளிபரவ மருக்கொழுந்தால் மேய்ந்தபின்பு
முத்த மலங்கரித்து முருகவேளைத் தொழுது
பத்திபெறு ரெத்தினத்தாற் பாங்காய் விளக்கேற்றி
அத்திர வேல்விழியாள் ஆரணங்கு தானிருக்க
சித்திரமா யோர்பரணுஞ் செய்தனர்கா ணம்மானை
மலைமேற் குறவர்கோன் வள்ளியரைத் தானழைத்து
சிலைபோல் புருவவிழித் தேனே எனமொழிந்து
நம்முடைய கானகத்தில் நாங்கள் தினைவிதைத்தோம்
உம்முடைய தோழியரோ டுற்றுறவாய் நீயிருந்து
கிள்ளைவந்து கொய்யாமற் கிரியொடு மான்மரைகள்
துள்ளி அழியாமற் தோழிமாரோ டெழுந்து
நாலு திசையும் நடந்து துரத்திடவே
காலுங் கடுத்தலுத்தாற் கையிற் கவணெடுத்து
வந்து தினைகொய்யாமல் மாதே எறிந்திடென
சந்தோஷமா யுரைக்கத் தானுமவள் சம்மதித்து
சிந்தை களிகூர்ந்து செப்புமொழி தப்பாமல்
விந்தை யிருதாதியொடு விடைகொண்டா ளம்மானை
கற்பி லுயர்ந்த கன்னியர்க்கு வேடுவர்கள்
அற்புதமா யம்புசிலை அழகுபெறத் தான்கொடுத்து
வன்னக் கவுணுடனே மாணிக்கக் கற்கொடுத்து
மின்னுரைத் தானழைத்து மேவும் பரணிருத்தி
ஆலோல மென்றே யானையொடு மான்மரையை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேலா வெனநினைந்து வீசித் துரத்துமம்மா
காடை கவுதாரி கடுகிவந்து தின்னுமல்
மாடப் புருவினங்கள் வந்துதினை கொய்யாமல்
தாராமயில் குயில்கள் சம்புக் குருவியுடன்
வாராமல் வள்ளியரே வன்னக் கவுணெடுத்து
அகலத் துரத்திவிடு மாலோல மென்றுசொல்லி
புகலப் பெருவனத்திற் பொற்கொடியே யஞ்சாமல்
கந்தர்தனை நினைந்தால் கன்னியரே யிவ்வனத்தில்
உந்தனக்கு மெங்களுக்கு மொருகுறையும் வாராது
கங்கைதனிற் குளித்துக் காங்கேயனைத் துதித்து
தங்கையரே காருமென்று தானுரைத்தா ரம்மானை
மங்கையிரு பேருடனே வன்னக் கவுணெடுத்து
துங்கப் பரணதனிற் சோதியொளி போலிருந்து
வச்சிரம்போற் கைக்கவுணில் மாணிக்கக் கல்வைத்து
பட்சி பறந்துவரப் பாவையருந் தானெறிந்தாள்
குருகினங்கள் கிள்ளைபுருக் கூட்டமொடு தானகல
அருகிருந்த தாதியொடு அகமகிழ்ந்தா ளம்மானை
அண்ணமார் கண்டு அழகுசெறி வள்ளியரே
பண்ணவர்கள் தான்மகிழப் பாங்கிமா ரோடிருந்து
காருந்தினைப் புனத்தைக் கனிகிழங்கு தேனெடுத்து
வாரோமென் தங்கையரே மாணபுடனே நீயிருப்பீர்
என்று வனவேடுவர்க ளேகுந் ததியதனில்
நின்று கவுணெறிந்து நீழ்குழலா ளோலமிட
மெய்யரென விளங்கும் மேதினியோர் தங்களிலே
பொய்யாப் பழியைப் பொருத்தவென நினைந்து
நாரத மாமுனிவர் நான்முகனைப் போற்றிசெய்து
பாரதனைச் சுற்றிப் பார்த்து வலம்வரவே
சேடி யிருவரொடு சேயிழையா ளோலமிட
கோடிப் பெருமையுறுங் கோமுனிவர் கேட்டுநின்று
தாவு மயூரமதோ தையலோ வையமதில்
கூவுங் குயிலோ குரலோசை யாரதென்று
தேடிவர மாமுனியுந் தினைப்புனத்தில் வள்ளியரை
நாடியே கண்டு நான்முகனைத் தான்தொழுது
உந்திக் கமலத் துதித்தோனே யிப்புவியில்
சிந்தை மகிழப்படைத்து தினைப்புனத்தில் வைத்தீரே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பஞ்சசத்தி அட்டசத்தி பாருலகிற் கற்புடையோர்
அஞ்சப் படைத்து மரியவனம் வைத்தீரே
நாலு முகத்தோனே நரபதியே மாலோனே
வேலருக்காய்ப் பெண்ணைக விரைவிற் படைத்தீரோ
வீணைகரத் திலங்கும் விமல னிவையுரைத்து
தோணு மழகுஞ் சொல்மொழியுந் தானெழுத
துறவர் மனமகிழ்ந்து தோகைவள்ளி காணமல்
அறவர் படமெழுத மத்தங் கேளம்மானை
சிரத்தை யெழுதித் திருப்பாதந் தானெழுதி
கரத்தை யெழுதிக் கண்ணெழுதி வாயெழுதி
கொண்டை குழலெழுதிக் கொங்கை நுதலெழுதி
கெண்டைவயிறெழுதி கிளிமொழியாள் சொல்லெழுதி
பல்வரிசை தானெழுதிப் பாதவிர லெழுதி
வெல்லுந் துடியிடைபோல் மெல்லியிடை யெழுதி
வதனமெழுதி வடிவெழுதி மார்பெழுதி
மதன மறுவெழுதி வாயழகு தானெழுதி
தேமற்றுளி யெழுதித் தேக வுறுப்பெழுதி
காமக் கலையெழுதிக் கையில் விரலெழுதி
அங்கமெழுதி அடிவயிறு தானெழுதி
மங்கை நிதம்பமுடன் வளருந் தொடையெழுதி
காதும் நகமும் கணக்கின் படியெழுதி
ஓதுமுது கெழுதி உந்திச்சுழி எழுதி
கண்ட மெழுதிக் கழுத்தெழுதி மூக்கெழுதி
தண்டை மணியெழுதித் தாவடந் தோடெழுதி
ஆடையுடை யெழுதி அலங்காரந் தானெழுதி
வேட மடவர்ரை மெய்ய ரெழுதியபின்
பார்த்தார் மகிழ்ந்தார் பாவனைகள் சொல்லலுற்று
வேர்த்தா ருயர்ந்தோர் வேலாவென நினைந்து
பந்தோ குமிழோ பாவையிரு தனங்கள்
விந்தைபெறு முத்தணியோ மெல்லியவள் பல்வரிசை
பூக மரவட்டோ பொற்கொடியாள் கண்டமது
நாக படமொக்கும் நாரியவள் தன்னிதம்பம்
முகிலிருளை யொக்கு மொய்குழலாள் கூந்தலது
ஒயிலைரதி எனலாம் ஒளியைக் கதிரெனலாம்
மாதுநுதல் மூன்றும் வடிவுபிறை யொக்குமென

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாதமது புத்தகத்தின் பாவனைபோல் காணுதிங்கு
இலையை நிகர்க்கும் எழுதும் வயிறதுதான்
கலையிற் சிறக்குங் கண்டத் தழகிதுவே
வாழைத் தடங்குதொடை வதனம் பெருமதியாம்
சூழுங் கரும்புத் துண்டதுபோற் கையிதுவே
கண்ணை நிகர்க்கும் கயலின் விழியிதுவே
எண்ணரிய பெண்ணுருவம் எடுத்தேதெழுதலுற்றேன்
என்றார் மகிழ்ந்தார் இறைவாவெனத் தொழுது
நின்றார் புகழ்ந்தார் நேரிழையின் தன்னருகில்
வந்து நின்று மாமுனியும் வள்ளிதனைப் பார்த்து
சிந்தையுற நோக்கிச் செப்புவா ரோர்வசனம்
மானீன்ற கன்னியரே வனத்திலிருப்ப தென்ன
தேன்வென்றசொல்மொழியை செவியாறநான்கேட்டு
நாடியிங்கு வந்தேன் நல்லதினை மாவெணக்கு
தாடியென்று கேட்கத் தையல்மிகக் கோபமுற்று
புனந்தனிலேநிற்பீரேல் பொல்லாங்குசெய்வனென்று
சினந்தாளே வள்ளி சிரித்தாரே நாரதரும்
கண்டு வெகுண்ட கன்னியரைத் தான்நோக்கி
அண்டம் புகழ்முனி அரிவையர்க்கு மேதுரைப்பார்
கண்ணுக்குட் கண்ணே கந்தா தனக் கேற்றமின்னே
பெண்ணுக்குட் பெண்ணென பேதையரே சொல்வேன்
மடவார் குழலே வனவேடர் நாயகமே [கேள்
திடமாக விப்போ சினந்தே னதட்டுகிறாய்
என்று முனிகூற இளங்கொடியாள் கண்சிவந்து
நின்று லுமக்கு நிட்டூரம் நேரிடுங்காண்
அண்ணமார் கண்டால் ஆக்கினைகள் செய்திடுவார்
திண்ணமுடன் மாமுனியே செல்லுமென்றாள் மெல்லி
அப்போது நாரதரு மரிவைமுழு ரூபமதை [யளும்
செப்பமுட னமைத்துச் சென்றார் பழனிதனில்

விருத்தம்

துறவரும் புனத்தைவிட்டுத் தோகைமா மயிலிலேறும்
இறைவனைத் தேடிச்செல்ல விளங்கிளி வள்ளியாளும்
பறணதி னருகாய்வந்து பாவைதன் கரத்தைவாங்கி
குறமட மாதுதானுங் குறியெல்லாங் கூறலுற்றாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நடை

கொடிச்சி எனுங்குறத்தி கொங்கை அசைந்திடவே
படித்துவள்ளி தன்கரத்தை பார்த்து பலனுரைப்பாள்
வாலைப் பருவமுள்ள வஞ்சியரே செப்பிடக்கேள்
வேலருன்னை மன்றல் விரைவில் முடிப்பார்காண்
அட்டதிக்கோர் தான்புகழ ஆறுமுக வேலரொடு
மட்டளவில்லா மலையில் வாழ்ந்து குடியிருப்பீர்
ஏனம்மா வுன்மனதில் ஏக்கமொன்று தோற்றுதிப்போ
கானமதி லோர்முனிவன் கலக்கம்போ லாகுதிங்கே
தினையறுக்க முன்பாகச் செந்திவடி வேலவரும்
உனைமயக்க வேடமெல்லா மூட்டுவா ரம்மணியே
வடக்கிற் கெவுளியொன்று வந்தநாட் டொட்டுயிங்கு
நடக்கும் முறைகளெல்லாம் நவிலுதடி மெல்லியரே
கனவுந் தலைமயக்கும் கருத்தும் பிசகுவதும்
மனமுங் கலக்கமுற்று வாடுகிறீர் பெண்ணணங்கே
வேட னொருவன் வில்லொடு தான்வருவான்
மாடமதிலே மறைந்து மவுனமுட னிருப்பீர்
ஆண்டி யொருவனிங்கு ஆபரணங் கூறிடுவான்
வேண்டா மெனத்துரத்தி மேவி மறைந்திருப்பீர்
வேங்கைமரமொன்றது தான் வேலிமருங்காய்வளரும்
தீங்கொன்று செய்யாமல் தெய்வமர மென்றுசொல்லி
உந்தனக்குத் தெய்வ மொருவரன்றி வேறுமில்லை
கந்தரெனும் ரேகையது காணுதுகா ணென்றுரைத்து
ஆறுமுக வேலவரை அனுதினமுமே துதித்து
நீறணிந்து வாருமம்மா நிந்தனைகள் வாராது
பிறவி யெழுவருண்டு பிதாவு மவர்களல்லோ
துறவி யெனப்போவீர் தோகையரே யான்போறேன்
மெய்யென்று நம்பி விரதம் பிடித்திருந்தால்
கையன் மணம்புரிவார் கண்டுகொள்ளுமென் றகன்றாள்
மாதுவள்ளி யன்றுதொட்டு மனமகிழ்ந்து தானிருக்க
வாதுபுரி நாரதரும வடிவேலரைத் தேடி
வந்துபழனிதனில் வரையெறிந்தோன் தன்னிடத்தில்
கந்தா கடம்பனென்று கைகூப்பி வாய்புதைத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விருத்தம்

பண்ணவர் துணைவாபோற்றி பார்வதி மகனேபோற்றி
விண்ணழ வொளியே போற்றி வினைகளைக் களைவாய்போற்றி
எண்ணரிதானுய் போற்றி இந்திரன் மருகாமூன்று
கண்ணவன் புதல்வாபோற்றி கர்த்தனே போற்றிபோற்றி.

நடை

ஐயா வறுமுகனே யண்டர்தொழு நாயகமே
வையமதிலோர்வனத்தில் மங்கையரைப்போலேதான்
வானுலகுங் காணேன் மண்டலத்திலுங் காணேன்
தேனுலவு மாதுகுழல் தென்றல்முகி லென்றிடலாம்
கன்னியவள் கழுத்தைக் கமுகவட்டுக் கொப்பிடலாம்
மின்னொளிபோல் வள்ளியர்தன் மேனியழ கெனலாம்
காரிகையார் தன்விழியைக் கயல்விழிக்கு ஒப்பிடலாம்
நேரிலவள் கரத்தை நிகழ்கரும்புத் துண்டெனலாம்
நாவெடுத்துப் பேசில் நற்கிளியின் சொல்லெனலாம்
கூவு மிசையைக் குயிலோசை யென்றிடலாம்
கூறரிது மால்மருகா குறமாதின் பேரழகை
வேறொருத்தி யுந்தனக்கு வேண்டாங்காண்வேலவரே
கண்டால் மயங்கிக் கலங்கி விழுந்திடுவீர்
சென்று லறிவீருன் சிந்தை மகிழ்ந்தணைவீர்
தெய்வானை யுந்தனுக்குச் சீரான பெண்ணுமல்ல
பொய்யாது ஐயாநீர் போயறிவீ ரென்றுமுனி
துதித்தா ரறுமுகனைத் தொழுதார் நமஸ்கரித்தார்
விதித்த குறமாதை விரும்புமெனப் பணிந்து
எழுதும் படத்தை எடுத்துமிக நாரதரும் [யாவர்
தொழுதுவேள் கைகொடுத்துத் துதித்தபின்பு மெய்
நடந்தார் பொதியமலை நற்றவங்கள் செய்யவென்று
கடந்தார் பழனிவிட்டுக் கந்தருந் தென்னிலங்கை
பார்ப்பார் படத்தைப் பாவையிவ ளெவ்விடமோ
வேர்ப்பார் திகைப்பார் வேதனைகள் கொண்டிடுவார்
சிற்றாரைத் தேடித் தினைப்புனத்தில் வேலர்வர
மற்றுமிரு தோழியொடு மகிழ்ந்துவிளை யாடியபின்
வஞ்சி யெழுந்து வாழுந் தினைப்புனத்தில்
அஞ்சாமல் வள்ளியம்மை ஆலோலமென்ற சத்தம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேலவனார் கேட்டு வேட ருருவாகி
சாலமொடு அம்புசிலை தானெடுத்து மால்மருகன்
கலைமானை யெய்துகுறை காயமெனத் தேடுவர்போல்
மலையிற்குற மாதேயொரு மானோடி வந்ததுண்டோ
கண்டீரே யானாற் காட்டா யதின்சுவட்டை
கொன்றுவிட்டாலுனக்கு கொடுப்பேன் நான்பேர்பாதி
என்று முருகேச னிவ்வசனந் தானுரைக்க
நின்று வெகுண்டுவள்ளி நிந்தனையாய்க் கந்தருக்கு
வேடா உமக்குவிடை மெல்லியரோ சொல்லு யது
நாடாதே யிங்கே நடப்பாய் புனத்தைவிட்டு
தேடுங் கலைமானைத் தெரியில் வனத்தேகி
ஓடி யகன்று லுயிர்பிழைப்பாய் வில்வேடா
நில்லாதே செல்லும் நின்று லனர்த்தமுண்டு
பொல்லாங்கு செய்வேன் போடா புனத்தைவிட்டு
குறத்திகொடிச்சியென்னும் குலம்பேசியிவ்வனத்தில்
மறத்திமதலையைபோல் வாதுகொண்டு கேட்கவந்தீர்
மானிறைச்சி தின்னும் மடைச்சியென்று பேசுகிறீர்
தேனிருக்க மாவிருக்கத் தெவிட்டாக் கனியிருக்க
கண்டுனக்குச் சொல்லக் காரியமே தென்றுரைக்க
அண்டினேன் வள்ளியரே அணைந்து புணைந்திடுவீர்
தண்டை யழகுந் தாவுங் குழலழகும்
கண்டவுடனே கலங்கி மயக்க முற்றேன்
கூடிக் குலவி குறமாதே செய்திடுவோம்
நாடியே யிவ்வனத்தில் நாமிருவர் வாழ்ந்திடலாம்
வாரு மிருபேரும் மருவி மகிழ்ந்திடுவோம்
தாரு மொருவாக்குத் தையலரே யெந்தனுக்கு
வேண்டினாவேலவனார் வேகமுற்றாள்மெல்லணங்கும்
தூண்டினாள் கோபமதை சொல்லாத சொல்லுரைத்
காட்டில்சென்று கலைமானையெய்தனென்றென் [தாள்
வீட்டிலே நின்று விளம்பா தகன்றிடுவீர்
அணுங்கு பன்றிதின்ற ஆணவமோ வுந்தனுக்கு
மணங்கொண்டுகன்னியரைமருவவரச்செய்ததுகாண்
துஷ்டா வுனக்குச் சோலிவருங் கேலியதால்
கஷ்டப் படப்போறீர் கையில் கவணிருக்கு
வம்பாகே னுந்தனுக்கு மமதையோ யிவ்வேளை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

கம்பா லடித்துக் கலைப்பேன்நீ நில்லாதே
புனத்தி லிருக்குமிளம் பூவையரில் மோகமென்ன
மனத்தில் நினைந்ததெல்லாம் மாற்றி யகன்றிடுவீர்
வண்டாடுஞ் சோலை வாழ்கதிரை மாநகரில்
குன்றுமல் நாங்கள் குடிகொண்ட நாள்முதலாய்
தீது வந்ததில்லைத் திருமுருகர் தன்துணையால்
வாதுகொண்டு பேசுகிறீர் வந்தியோ நானுனக்கு
வள்ளி யிவையுரைக்க வடிவேலர் தான்மகிழ்ந்து
தெள்ளமுதே நீருமிப்போ சேர்ந்ணைந்து முத்தமிடும்
பாவையரே யுன்னழகைப் பார்த்தால் மயக்கமது
தாவுதே வஞ்சியரே சஞ்சலத்தைத் தீருமடி
தெங்கின் குரும்பையெனச் சிறந்த தனத்தாளே
பங்குபெற்றுசேர்ந்தணைந்தால் பரகதிநீர்சார்ந்திடுவீர்
புள்ளி மயிலேறும் புனிதனிவை யுரைக்க
வள்ளியம்மை தான்சினந்து வன்னக் கவுணெடுத்து
எறிவேன் வனவேடா யிப்புனத்தை விட்டகலும்
அறியாயென் னண்ணர்வந்தா லடிப்பா ருனைதுரத்தி
செப்பினுள் வள்ளியம்மை செந்திவடி வேலவரும்
தப்பாமல் வேங்கைமரம் தானுனர் அம்மானை
அன்னநடை வள்ளி அம்மரத்தைத் தான்பரர்த்து
என்ன புதுமையிது இப்புனத்தில் வந்ததென்று
ப்ாங்கிமாரோடு வள்ளி பகருமந்த வேளையிலே
வாங்குசிலை வேடர்தளம் வந்தார் புனத்தருகே
கண்டார் வெகுண்டார் கானப் பெருங்குறவர்
விண்டார் புதுமையென்று வினவினர் வள்ளியரை
தங்கையரே யிந்தமரம் தான்புனத்தில் வந்ததென்ன
மங்கையரே யுன்வதனம் வாட்டமுற்ற காரணமேன்
குறவர்கோ ளிவ்வசனம் கூறவே வள்ளியரும்
முறையோ வெனப்புலம்பி மொழிவா ளொருவசனம்
அண்ணரே பாங்கியரோ டரியகிளி துரத்தி
திண்ணமுடன் நிற்கையிலே சிலைவாளி தன்னுடனே
மலைவேடன் தானொருவன் வந்து புனத்திலிப்போ
கலைஒன்றை எய்துவிட்டான் கண்டீரோ என்றுரைக்க
சொல்லப் பயந்து துயரமுற்று யானிருக்க
பொல்லாகதைமொழிந்தான் போடாஎனவுரைத்தேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேடன் அகல வேங்கைமரம் ஒன்றதுதான்
கூடம் எனவளர்ந்து கொண்டதுகா ணண்ணர்களே
இதுபுதுமையே யொழிய ஏதும் புதுமையில்லே
கதிபெருக அண்ணருக்குக் கன்னியவள் தானுரைக்க
கேட்டுக் குறவர்தளம் கேவலங்கள் செய்தவனை
வாட்டுவோம் தங்கையரே வடிவேலர் தன்செயலால்
தளங்கஞெடுவேலநம்பி தங்கையரைப்போயிரென்று
வளர்ந்த திருமரத்தை மடிக்க வென நினைந்து
கோடரி கத்திகொண்டு கூடிப் பெருங்குறவர்
சாடு மளவில் தானனர்த்தங் கண்டார்கள்
வேடர் ஒருமித்து வேங்கைமர மிவ்வனத்தில்
வாடாமல் நின்ருல் வள்ளிக் குதவியென்று
பேசி யகன்ருர்கள் பெரிய தினைப்புனத்தில்
ஆசையொடுதேன் தினைமா அருந்தவென நீர்குளித்து
வந்து பசியாற மரமான வேலவரும்
தந்திரமா யோர்கிழவன் தானுன ரம்மானை

விருத்தம்

வரைபகை வெறிந்தோன்செட்டி மரமென நின்றுமாயை
தரைதனில் நடந்துஆண்டி தளர்பணி வளையலென்ன
உரைபல கூறிவேட ருற்றிடும் வனத்தினூடே
நரைதிரை தளர்ச்சியாகி நவின்றனர் மணிகளென்றே.

நடை

தாடி நரையும் தளர்ந்த நடையுடையும்
சூடுமணி வளையல் சொல்லரிய ஊன்றுதடி
கரத்திற் பிடித்துக் களைத்தவர்போல் வேலவரும்
சிரத்தில்மணி பைவைத்து தினைபுனத்தில் வந்தவரும்
தள்ளாடித் தள்ளாடித் தந்திரமாய் நின்றுநின்று
மெள்ளமெள்ளச் சென்று வேடர் தினைபுனத்தில
வளையல் மணிகூறி வடிவேலர் செல்கையிலே
அழகுசெறி வள்ளியரு மண்ணமார்க் கேதுரைப்பாள்
ஆரோ ஒருகிழவன் அணிமணிகள் கூறுகிருர்
வாராயென வழைத்து வாங்குமெந்த னண்ணர்களே
இவ்வசனம் வள்ளிசொல்ல எயினர்குல வேலநம்பி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவ்வை மனமகிழ அழைத்தார் கிழவனைத்தான்
விழுவா ரெழுந்திருப்பார் மேனி படபடப்பார்
அழுவார் பசிக்குதென்று அசைந்து நடந்திடுவார்
தம்பியரே இக்கடப்பைத் தானேற மாட்டேன்காண்
வெம்பாமல் வந்திடுவீர் வேண்டும் விலைநவில்வேன்
ஆண்டி இவையுரைக்க அங்குசென்று வேலநம்பி
வேண்டும் வளையலொன்று விலையதனை சொல்லென்
முருகன் மலர்ந்து மூவுலகுந் தானளந்தோன்]றான்
மருகன் விலைபகர்ந்த வண்மைகே ளம்மானை
கேட்க விலைசொல்லவோ கேளாமல் சொல்லிடவோ
பார்க்க வெணிப்பகிடி பண்ணுமல் வாங்குமென்று
மாணிக்கக் கல்நூறு வைத்தால் வளையலொன்று
காணிக்கை போல்தருவேன் கானவரே வாங்குமென்
கேட்டுக் குறவர்கோன் கிழவாநீ சொன்னவிலை [றார்
வாட்டமில்லை எங்களுக்கு வந்துபசி ஆறுபின்பு
வாங்கி மகிழ்வோம் வள்ளியர்க்குத் தானணிவோம்
தீங்கு வராது தேன்திணைமாத் தின்னுமென்று
வடுவை நிகர்த்தவிழி வள்ளியரே வாருமிங்கு
கொடு மிவர்க்குநல்ல குகைத்தே னுடன்மாவும்
அந்த உரைகேட்டு அன்னநடை வள்ளியம்மை
சிந்தை களிகூர்ந்து தேன்திணைமாக் கொண்டுவர
பண்டாரங் கண்டு பாவையரைத் தான்பார்த்து
கொண்டு வரவேண்டா முன்குடிலிற் படுக்கவிடும்
எழுந்து நடந்து இளைத்துக் கடப்பேறி
விழுந்து கிடந்துகந்தர் விளம்புவா ரோர்வசனம்
கடிந்தோர் குகைபோலே கன்னியரே உன்மனையில்
மடிந்ததார் சொல்லுமம்மா வாசலெல்லாந் தூசிருக்கு
என்ற மொழிகேட்டு ஏங்கி மனந்தளர்ந்து
அண்டர் புகழ்வள்ளி அண்ணமார்க் கோதலுற்றாள்
அண்ணரே இக்கிழவன் அருவருப்புப் பட்டிருந்து
என்னுடைய வீட்டி லிடந்தா வெனக்கேட்டார்
சொல்லுகிறாய் தங்கையரே துவண்ட கிழவனவர்
பொல்லாங்கு செய்யார்காண் பொற்கொடி அஞ்சாதே
நெஞ்சம் பதறாதே நெட்டூரம் பண்ணார்காண்
அஞ்சாமலே அவரை ஆதரித்து வைத்திருநீ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேனெடுத்து வாருேம் சேயிழையே இப்பொழுது
கானகத்தி லேகவென்று கடந்தார் புனத்தைவிட்டு
மலைமேற் குறவர் வனத்திலே சென்றபின்பு
சிலைபோலப் புருவவிழி செல்வவள்ளி ஆண்டியரை
வாருங் கிழவாஉன் வளையல்மணி காட்டெனக்கு
ஊரேது பேரேது உமக்குப் பொருளேது
தலைநரைத்துப் போனதென்ன தாடிவளர்ந்ததென்ன
நிலைகள் தளர்ந்ததென்ன நிசமாக ஓதுமென்ருள்
வள்ளி இவைகேட்க வடிவேலர் தான்மகிழ்ந்து
புள்ளிமான் கன்ருர்க்குப் புகல்வா ரொருவசனம்
அன்னமே என்னை அறிய விரும்புமுன்னே
துன்னுபுக ளிவ்வனத்திற் சூழவந்த காரணமேன்
குறவர் குலமல்லநீ குமரகுரு வேலர்குலம்
உறவாக இப்புனத்தில் உற்றிருக்குங் காரணமேன்
மூதாதை உண்டோ முன்தாதை ஆருமுண்டோ
மாதா உமக்கார் மணவாள னுண்டோசொல்
சேட்டன்மார் என்றுமிங்கு செப்புகிருய் வேடர்களை
பாட்டனெவரென்று பகருமம்மா வள்ளியரே
சொல்லுவீ ராகுல் துணையாயுனக் கிருப்பேன்
நல்லமணி வளையல் நான்தருவே னுன்தனக்கு
என்னக் கிழவ னிளங்கிளியா ளேதுசொல்வாள்
அண்ணர் வருமுன்னம் அணிவளையல் காட்டுமென்
பாசிமணி வளையல் பாவையர்க்கு வேலவரும் [ருள்
ஆசைகொள்ளக் காட்டி அறைவா ரொருவசனம்
மின்னே இதற்கு விலைஅதிக மாகுமம்மா
என்னவிலை தருவா யிந்த வளையலுக்கு
சங்குவண்டு என்று சாற்றும் வளையலிது
பொங்குதொடி குருபாய்ப் புகலும் வளையலிது
பிடிகமென வாழ்த்திப் பேசும் வளையலிது
மடிகள்கொண்டு மன்ருடி வாங்கும் வளையலிது
ஒன்றையொன்று தள்ளாது உமக்கு எதுவேண்டும்
நன்ருய் விலைகேளும் நான்கொடுப்பே னுன்றனக்கு
தோரை மதாணி சூடிகை பரிபுரமும்
நேரா யிருக்குதின்னும் நேரிழையே கேள்பார்ப்போம்
என்றுமெய்யாள் தன்னிடத்தில் ஈசன்மகன் கேட்க

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொண்டரென விங்குவந்த துவண்ட நரைக்கிழவர்
தினையு மெறுங்குந் தேனுந் தருவேன்நான்
புனைய வுமக்குப் புலித்தோலும் நான்தருவேன்
ஏதொன்றும் பேசாமல் என்கைக் கிணங்கியதாய்
தாவென்று கேட்டாள் தையலரு மம்மானை
வஞ்சி யிவையுரைக்க வளையல்மணிப் பண்டாரம்
மிஞ்சவே பொன்பணமும் வெகுவாய் தருவீரென்றாள்
உமக்கு வளையல் ஒண்டொடியே நான்தருவேன்
சுமக்கும்தினைவேண்டாம் தோகையரேஎன்றுரைத்து
பண்டுபணக் காரரைப்போற் பவுஷா யழைத்தார்கள்
இன்றுதானே தெரியும் இயல்பற்ற வேடரென்று
ஏன்வந் தலைந்தே னென்தலையிலே பிரமன்
வீண்வார்த்தை கேட்க விதித்தானோ வென்றுரைத்த
செட்டிதனைப் பார்த்துச் சேயிழையாள் வள்ளியரும்
மட்டிக் கிழவாநீர் வடுச்சொல்ல வந்தீரோ
நடைக்ள் தளர்ந்து நாடிதலை நரைத்து
உடையிழந்த பண்டார மோடும் புனத்தைவிட்டு
புரவலன் போற்பேசிப் புன்சிரிப்புக் கொண்டிருந்து
இரவல் நகைவளையல் எடுத்துப் பெரிதாக
காட்டிக் கதைபேசிக் கானவரைத் தானிகழ்ந்தென்
வீட்டி லிராமல் விரைவிலே தானெழுந்து
நடநீர் திடமாய் நளினக் கதைபொருத்தி
மடவார்க ளோடு வம்புவசை கூறவந்தீர்
வல்லவர்க ளெங்களண்ணர் வருவார்நீர் நில்லாதே
பொல்லாங்குசெய்திடுவார் போகிழவா நிற்பதென்றால்
வில்லா லடித்து வெருட்டித் துரத்திடுவார்
நில்லாதே செல்லும் நின்று லனர்த்தமுண்டு
பல்லாண்டு கோடி பதியாண்ட முக்கோடி
கல்லாண்டு வந்தவெங்கள் கானவரைத் தானிகழ்ந்தீர்
என்றுவள்ளி சொல்லி யிருக்கக் கிழவனுந்தான்
சென்றுவிடேன்பெண்ணே சிலவேடர்தான்வரட்டும்
பெண்ணரே யுங்களண்ணர் பெருமையைப் பேசாதே
மண்ணிலெலிப்பிடிப்பார்மரம்வெட்டித்தேனெடுப்பார்
கண்ணிகுத்தியே பறவை கடுகிப் பிடித்திடுவார்
எண்எழுத்துத்தான றியா எயினர்குலம்நீங்களல்லோ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அன்ன மெனும்பண்டம் அருந்தத் தெரியாதார்
மன்னர் குலமென்றும் மகத்துவங்கள் சொல்லாதே
காடை கவுதாரி கமடமொடு பன்றிமுயல்
வேடரெனத் திரிந்து விரவிப் பிடித்தருந்தும்
மலையன் சிலம்பனென்றும் வரையா ளதிபனென்றும்
சிலையா லுயர்வனென்றுஞ் சினங்கொண்டு பேசாதே
மாதங்க ரென்றும் மாநிலத்தோர் சொல்வார்கள்
சாதங்கள் தின்றறியாச் சாதியென்ரு ரம்மானை
செந்திவடி வேலவனுர் செப்பவே வள்ளியம்மை
வந்திடட்டுமண்ணமார் வாய்பொத்தவைத்திடுவேன்
வந்த வரத்தும் வழியில் விழுந்ததுவும்
சிந்தைதனி லெண்ணுமல் சேட்டைமிகப் பண்ணுகிறீர்
ஆடி யசைந்துவிள அண்ணமார் கைகொடுக்க
கூடி நடந்துஎந்தன் குடிசைக்குளே யிருந்து
நிந்தம்போ லெண்ணி நெடுநா ளுறவினராய்
குந்தி யிருந்து குலம்பேச வந்தீரோ
ஆனாலும் நீர்தான் அறிவிற் குறைந்தவர்காண்
போனுரே யண்ணன்மார் பொறுத்திரு வந்திடட்டும்
வேந்தா புரந்தரனே வேலாவெனப் புலம்பி
நேர்ந்தாளே யண்ணர்களை நிமிஷம் வருவதற்கு
ஓடினுள் வள்ளியம்மை யுற்ற கடவலடி
தேடினு ளண்ணர்களைத் தேங்கிநின்ரு ளம்மானை
கந்தரிவை யறிந்து கன்னியரே நான்போறேன்
உந்தனக்கும் எந்தனக்கும் ஒருகுறையும் வேண்டாங்
அண்ண ரண்ணரென்று ஆங்கராம் பேசாதே [காண்
மின்னே யவர்திறமை யறிவேன் விளம்பாதே
குறம்பேசிக் கானவர்கள் குகைத்தே னெடுத்திடுவார்
திறம்பேசிச் செப்புகிருய் தெரியுமுங்க ளண்ணர்குலம்
வாருமென் வள்ளியரே வயிறு பசிக்குதம்மா
தாருந் தேன்மாவுந் தண்ணீரு மெந்தனக்கு
கேட்டுமிகப் பண்டாரம் கிடந்து மகிழ்வாராம்
தீட்டும் விழியுடைய செல்விவள்ளி தான்பார்த்து
வாதிற்கு வந்தீரோ வளையல்விற்க வந்தீரோ
சூதிற்கு வந்தீரோ சோலிசெய்ய வந்தீரோ [றும்
பகிடிபண்ணவேண்டுமென்றும்பணக்காரரில்லையென்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மகிடி வித்தைப்பையை வடிவாகக் கட்டிவைத்தீர்
வாகிழவா வுன்றனக்கு வயிறு பசிக்குதென்றீர்
மாவருந்திச் சென்று மடுவிலே நீர்குடித்து
ஓடிப் பிழைத்து உன்னூரைத் தேடுமென்று
வாடி மனங்கருகி மங்கையரும் மாவெடுத்து
இந்தாரும் தேன்திணைமா எடுத்து அருந்தியபின்
அந்தா மடுவிருக்கு அங்குசென்று தண்ணீருண்டு
வந்த வழிதேடி வளையல்மணிப் பையெடுத்து
முந்த நடவுமென்று மொழியவள்ளி வேலவரும்
தின்னு மளவில் செருமிப் பொறுத்ததுபோல்
கன்னியவள் காணக் கண்பிரண்டாற் போலிருந்து
வாவியுங் காணேன் வழிகாணே னென்றழுது
பாவியரே எந்தனக்கு பாங்காய்ப் பொறுக்குதடி
நாவி கலந்தீரோ நான்சாக வென்றசைய
ஆவி யகலுமென்று அழகுவள்ளி தாவியபின்
பொய்கைக்கரையருகில் பொற்கொடிகொண்டுசெல்ல
தையலரே மாவில்நஞ்சி தான்புரட்டித் தந்தீரோ
கிறுதி வருகுதடி கிளம்பி நடவாதே
இறுதி முடியுதென்று இருந்தார்கா ணம்மானை
ஏங்கினர் வேலவனர் இளைத்தார் கழுத்தசைத்தார்
தூங்கின ரப்போது தோகையரு மேதுசொல்வாள்
பாங்கியரு மில்லைப் பார்வனத்தி லெந்தனக்கு
ஏங்கி யழுது என்செய்வே னென்றுரைத்து
அண்ணரையுங் காணேன் ஆருதவி யெந்தனக்கு
பண்ணவரே காருமென்று பரதவித்து வள்ளியரும்
ஆல மருந்திடுகில் ஆயாசந் தீருமென்றுள்
வேலர் மனமகிழ்ந்து மெல்லியரைத் தான்நோக்கி
கிழவன் கிழவனென்று கீழ்தரமாய்ப் பேசினையே
அழகா யுனையணைய ஆகாதோ வள்ளியரே
எனக்கும் உனக்கும் இணங்குங்கா ணோவியமே
சினக்காம லென்னைச் சேர்ந்தணைந்து முத்தமிடும்
சீறிச் சினந்து சிந்தனைகள் செய்யாதே
கூறரிய புன்சிரிப்புக் கோதையரே கொண்டணைவீர்
உந்தன் கவலை ஒருநாளும் மாறுது [வீர்
எந்தனை நீர் சேர்ந்தணைந்தால் எந்நாளும் வாழ்ந்திடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாவையரே யுன்னைப் பாங்காக வைத்திருப்பேன்
தாவி யணையச் சம்மதங்கள் சொல்லுமென்று
முருகன் இவையெடுத்து மொழியவே வள்ளிமனம்
கருகித் தளர்ந்து கந்தாவென நினைந்து
தாதவிழும் மாதுகுழல் தையலரு மப்பொழுது
தீது வசனம் செப்பாதே யெந்தனக்கு
ஆறு முகனை அனுதினமுந் தான்நினைந்து
நீறு தரித்து நீள்தவசு செய்திருக்க
தாதையைப்போ லிங்குவந்து தாரமென நினைந்து
வாதுகள் கூறுதே வாரியருந்து மென்றாள்
மின்னாருரைத்த மொழி வேலவனார் தான்கேட்டு
அண்ணவென நினைந்தா ரம்பிகையார் தனையன்
என்ன புதுமையென்று எண்ணி யறிந்தவுடன்
கன்னி மனதைக் கலக்கவென நினைந்து
முறம்போ லிருசெவியும் மூடுதுதிக் கையுடனே
திறம்பெரியயானையென தினைப்புனத்திலேகவென்று
மாதங்கந் தூங்கல் வாரணந்தோல் வல்விலங்கு
வாசெறும்பி யும்பல் வயமா புழைக்கைதும்பி
ஒருத்தல் கும்பிநாகம் உவாகளிறு பூட்கைகரி
பெருத்த மதகரியாய்ப் பெருமரமெல்லாம் முறித்து
சீறிக் கைஊதித் தினைப்புனத்திலே வரவே
வீறிட் டதட்டி வேழம் வருவதைத்தான்
கண்டாளே வள்ளியம்மை கலங்கி நடுக்கமுற்று
அண்டர் துதிக்க அறுமுகனே யென்றலறி
ஓடி மரத்தி லுற்றேறிழிக்க வேழமது
சாடி யடிப்பதுபோற் றையலரைத் தேடிவர
ஐயோ முறையோவென் னண்ணரென வேழமது
கையூதிக் காட்டிக் கடுமரமெல்லாம் பிடுங்க
மாது நல்லாள்வள்ளியம்மை மணிவளையல்பண்டாரம்
பாதம்பணிந்து என்னைப் பாதுகா ரென்றழவே
கும்பி குளறிக் கும்பமசைந் தசைந்து
உம்பல் நடக்க ஒண்டொடியாள் தான்பதறி
மரத்தில் மறைய வாரணமு மங்குசெல்லும்
சிரத்தில் கரத்தைவைத்துச் செந்திவே லென்றோடி
ஆடு கொடிதேடி அரிவையருந் தானேற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கோடு தனையுயர்த்திக் கூச்சலிட்டுத் தானதட்ட
வாடி மனங்கருகி வள்ளியருந் தானிறங்கி
ஓடிவர வேலவரும் ஒண்டொடிக்கு மேதுரைப்பார்
கடம்பன் வருவதுண்டோ கன்னியரே யிவ்விடத்தில்
இடும்பி எனவுன்னி ஏனலைந்து வாடுகிருய்
வல்விலங்கு அந்தா வருகுதுபார் வள்ளியரே
நில்லாமல் என்னிடத்தில் நேரிழையே யோடுமென
தாலவட்டம் வீசித் தந்திவரும் நேரமதில்
சாலமொடு கந்தர் தடுப்பதுபோற் சத்தமிட
குஞ்சரந் தேங்கிநின்று கோதையரைப் பார்த்திடவே
வஞ்சியரே யோடுமென்று வடிவேலர் தானுரைக்க
அபய மபயமென்று ஆண்டியர்தன் தாள்பணிய
உபயப் படுவீரோ உம்மை மணம்புரிய
சொல்லுங் கரியைத் துரத்துவே னிப்பொழுது
பல்லோர் புகழப் பாருலகிலே யிருப்போம்
கெடுதி வருமுன்னங் கிளிமொழியே வள்ளியரே
சடுதியொடு சொல்லும் தந்திதனை யான்தானும்
ஓடும்படி துரத்தி உந்தனை நான் கார்த்திடுவேன்
கூடுவீரென்று சொல்லக் குறமாது தானழுது
அரன்மகனே கங்கைமைந்தா ஆண்டவனே கடம்பா
சிரமதனிலே பிரமன் தீங்கெழுதி வைத்தானே
தாரகச் செற்றேனைத் தான்பணிந்து மன்றல்செய்ய
நேராக நேர்ந்து நினைந்திருந்தே னென்றழுதாள்
அழவே குழகன் அரிவையரைத் தான்வாழ்த்தி
துழவன் மருகன் சுயரூபங் காட்டலுற்றார்
இராச உருப்போலும் தேவ குருப்போலும்
நிராசரங்க ளெங்கும் நிறைந்து ஒளிபரவ
காட்டி மகிழ்ந்து கந்தவேள் வள்ளியரை
கூட்டி மறைந்தார் குறவர்கோன் தேடலுற்றார்

விருத்தம்

பரணதில்லிருந்த வள்ளி தவத்தினுற் பரமனலே
சரவணை தனிலுதித்த சண்முகன் பின்னேசெல்ல
மரமது வெட்டித்தேனும் கனிகொடு வந்துவேடர்
கரமது சிரமேற்கொண்டு கானமே தேடிச்சென்றார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நடை

தேனுங் கிழங்குந் தெவிட்டாக் கனிகளெல்லாம்
வேணும் படியெடுத்து வேடுவர்கள் தான்வரவே
கங்கையெனும் பொய்கை கரையருகிற் பார்ப்பளவில்
தங்கையரின் காற்சுவட்டை தானிருக்க கண்டவர்கள்
மடந்தைஎனும் வள்ளியம்மை வாறதில்லை யிவ்விடத்
நடந்தறிவோமென்று நற்புனத்தில் வந்தார்கள் [தில்
அன்னமெனும் வள்ளி அங்கிருக்கக் காணுமல்
மன்னனொடு வேடுவர்கள் வனமெலாம் தேடலுற்ருர்
செப்பரிய மாணிக்கஞ் சேர்ந்திருக்கும் சந்நிதியின்
தப்பாமற் தேடித் தானலைந்து கானவர்கள்
சென்ருர் கதிரைமலை திக்கெட்டுந் தேடவென்று
கன்றித் தடங்களையுங் கண்டே யழுதழுது
தங்கையரே யென்று சஞ்சலங்கள் கொண்டுநின்று
மங்கையென வேலவனுர் மணஞ்செய்து கொண்டாரே
திங்கள் தனை யணியும் சிவனுர் மகனுடனே
எங்களையும் நீமறந்து ஏகினையோ தங்கையரே
கந்தன் கடம்பனென்று கனவு நினைவதிலும்
எந்தநாளும் மறவா திருந்ததினுற் சென்றீரோ
தேடித் தவம்புரிந்து செந்தில்வடி வேலரொடு
கூடிக் கதிரைமலை குகையிற்குடி கொண்டீரோ
வரையேழுந் தேடி வள்ளியரைக் காணுமல்
தரையிலுருண் டுருண்டு தங்கையரே என்றழுதார்
அழுதழுது விண்டுவிட்டு அன்னவர்கள் தானிறங்கி
பொழுது மறையுமுன்னம் போவோமென நடந்து
வாற வழிதனிலே வஞ்சியரைக் காணுமல்
சேறுதனில் நடந்து தேம்பிப் புலம்பலுற்ருர்
வாவிதனிற் கயல்காள் வள்ளியரைக் கண்டீரோ
தாவும் மயில்காளென் தங்கையரைக் கண்டீரோ
கூவுங்குயிலினங்காள் கோதையர்கள்வந்ததுண்டோ
மேவும் முகிலினங்காள் மெல்லியரைக் கண்டீரோ
மானி னினமே மலைக்காட்டு நங்கணமே
தேனினிய வாயாள் செல்வவள்ளி யாரணங்கை
கண்டீரோ சொல்லுமென்று கானவர்கள் தான்புலம்பி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தண்டுளப மால்மருகன் சண்முகனே தஞ்சமென்று
வந்தார் திணைப்புனத்தில் வள்ளியவ ளில்லையென
நொந்தா ரழுதார் நூதனம்போ லாகுதென்று
தேடாக் கனியே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
வேடர் புனத்தைவிட்டு வேலரொடு சென்றாயோ
பரணதனைப் பார்த்துப் பாவையவ ளில்லையென
தரணிபுகழ் வேடரெல்லாந் தானழுதா ரம்மானை
அழுதகுரல் மாற அசரீரி யொன்றுநின்று
தொழுது கடம்பனொடு தோகைசென்றாள் தேடாதீர்
சென்றாளே வள்ளியம்மை தேடாமலே மகிழ்ந்தால்
வண்டாடு மிப்புனமும் வாழுமென்று சத்தமிட
கும்பிட்டார் வேடுவர்கள் கூத்தாடினார் மகிழ்ந்தார்
அம்புவில்லை வீசி ஆர்ப்பரித்து ஆடியபின்
தித்திதவில் தாரை தேவதுதி போலார்ப்ப
சுற்றிக் கதிர்காமமெங்கும் தோரணமும் தாநிரைத்து
கொத்தாலே பந்தரிட்டுக் கோயிலென்று வேடுவர்கள்
நித்தந் துதிக்க நினைந்துகரங் கூப்பினராம்
மானிறைச்சி தேனும் வனத்தில் திணைமாவும்
தானெடுத்து கொட்டுவத்தில் சண்முகர்க்கும் வள்ளி
வைத்து வணங்கி வடிவேலரைத் துதித்து [யர்க்கும்
அத்தானே தங்கையென்று ஆடிப் பவுரணையில்
மாணிக்கக் கங்கையிலே வந்துநீ ராடினராம்
காணிக்கை கொண்டு கந்தருக்கு வைத்தனராம்
வைப்பார்கள்கும்பிடுவார் வாய்புதைத்துநின்றிடுவார்
அப்பா வறுமுகனே ஆரணங்கே வள்ளியென்று
உங்களைப்போல் தெய்வம் உலகத்திற் கண்டறியோம்
எங்களையுங் காத்து இரட்சிக்க வேணுமென்று
கானவர்கள் போற்றிக் கடுகப் புனத்திருந்தார்
வானவர்கள் புட்ப மழைபொழிந்தா ரம்மானை
மயிலேறுங் கந்தரவர் வள்ளியரைத் தானோக்கி
ஒயிலே ஒருவசனம் ஓதக்கே ளிவ்வேளை
வல்லவரா முங்களண்ணர் வனமெல்லாந் தேடியபின்
சொல்லரிய வாகாயச் சோதி மொழியறிந்து
கங்கை யருகுதனில் கனிதேன்மாக் கொண்டுவைத்து
மங்கையரேகோயில்கட்டி வணங்குவதைப்பார்த்தீரோ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காம மகற்றுங் கதிர்காமச் சந்நிதியில்
போவோ மிருபேரும் பொற்கொடியே வாருமென்றுர்
ஆதிபரன் மைந்தன் அன்ன நடை வள்ளியோடு
சோதிவளர் மாமலையைத் துதித்து வரும்போது
சொருப மகற்றிச் சுற்றிக்கதிர் காமம்எங்கும்
அரூபியென விருவர் அமர்வோம் என நினைந்து
பார்த்தனர்கள் கொத்துப் பந்த ரழகதனை
நேர்த்தி எனக்கண்டு நீங்கோம் எனவிருந்தார்
அன்றே தொடுத்து அதிசயமா யோர்விளக்கு
குன்று தனிலிருந்து கொண்டெரித்த தம்மானை
மள்ளர் எழுந்திருந்து மலைமேலே பார்ப்பளவில்
தெள்ளுதமி ழிந்துமதம் சேர்ந்ததென்று ஆடியபின்
நாளுக்கு நாளாய் நற்கனியும் தேந்தினைமா
சூழப் படைத்துத் துதிப்பார்கள் வேடுவர்கள்
கண்டு மகிழ்வாரிருவர் கானவர்கள் செய்பூசை
என்று முவந்தே யிருந்தார்கா ணம்மானை
சாற்றரிய கந்தரோடு தையலெனும் வள்ளியரும்
தோற்றப் படாமல் சுயரூபத் தோடிருவர்
வருவார் கதிரைமலை வானவர்க்கா யம்மானை
பிரியார் கதிர்காமம் பெருமையுற வாழ்ந்திருப்பார்
தங்க நிலமும் சந்தண மாமலையும்
எங்கும் மலர்பூத் திலங்குமிந்த மாபதியில்
கங்கைதனில் மாணிக்கம் கருணையொடு தான்வளையும்
பங்கமில்லாவெண்ணீறு பார்மலைபோல்தோணுவதும்
கண்டு களித்துக் காங்கேயரும் வள்ளியரும்
என்று மகலா திருப்போம் நாமிவ்விடத்தில்
ஆடுவோங் கங்கைநீ ரணிவோந் திருநீறு
பாடுவோம்நாங்கள்கொத்து பந்தருக்குள்வந்திருந்து
மானிடவர் காணுமல் மறைவா யிருபேரும்
கானவர்கட்கெல்லாங் கருணை கொடுத்திடுவோம்
வானவர்கள் கூடி வாழ்கதிரை மாமலையில்
தேனேஎன் வள்ளியரே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
ஒன்பது ரத்தினத்தால் ஓதரிய ஆலயங்கள்
அன்போ டியற்றி அதற்கு மதிலிழைத்து
சிங்காசன மமைத்து திருமாலும் வேதாவும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மங்கா மணிவிளக்கு வைத்து வணங்குவதை
பார்த்திரோ எந்தன் பைந்தொடியே யிப்போது
காத்திரமாய் விண்ணவர்க்குக் கருணை கொடுப்பதற்கு
ஓடிக் கதிரைமலை உற்றிருப்போம் வள்ளியரே
பாடிக் கதிர்காமம் பந்தலுக்குள் வந்திருப்போம்
அகலாமல் நாங்கள் அங்குமிங்குஞ் சென்றிருந்தால்
புகழாய் நமக்குப் பூசை புரிந்திடுவார்
இவ்வார்த்தை வேலர்சொல்ல இளங்கிளி ஏதுசொல்
ஒவ்வதேளங்கள்சிற்றார் உங்களுக்குவேலவரே [வாள்
தலைமே லுனது தாளிணையைப் பூண்டுகொள்வேன்
மலைமே லிருந்திறங்க மாட்டேனென்றாள் வள்ளியரும்
அப்படிநீர் சொல்லாம லங்குமிங்குஞ் செல்வதற்கு
ஒப்பிடுவேன் கேளும் ஒண்டொடியே யிப்போது
தேவரெலாங்கண்டுதொழத் திருமலையிலேயிருப்போம்
பூவுலகோர் வந்துதொழப் புகழ்ந்ததிருச் சந்நிதியில்
உறைவோ முலகோரு முற்றவிமை யோர்காண்
நிறைவே னறிவீர் நீங்கா தொளியாக
என்றுவடி வேலர்சொல்லி யிருக்கும் தருணமதில்
சென்றுசிலைவேடுவர்கள் தேனெடுக்கப்போம்வழியில்
வள்ளிசுவடும் வடிவேலர் தன்சுவடும்
வெள்யாளை காற்சுவடும் வேடுவர்கள் கண்டுநின்று
தங்கையரைத் தான்நினைந்து சண்முகனைப் போற்றி
உங்கள் திருவருளை ஊழிமுடி வாகுமட்டும் [செய்து
அப்பனே காட்டி அரிய திருப்பதத்தை
எப்போது காண்போம் என்றனர்கா ணவ்வளவில்
நடந்து மலைமேலே நற்கனியும் தேனெடுத்து
கடந்தார்கள் சிற்றார்க்குக் கானவர்க ளம்மானை
சொற்பயிலும் மின்னாரும் தோகைமயில் வேலவரும்
பொற்பதியிற் தர்க்கமிடும் புதுமைகே ளம்மானை

விருத்தம்

சரவண பவனும்வள்ளி தன்னையே நோக்கியெந்தன்
விரகமே தீர்ந்ததிப்போ மேலவளிடத்திற் செல்ல
வரம்தூ வளித்துநீரும் மகிழ்ச்சியா யிருப்பீரானல்
பரகதி பெறுவீரென்று பகர்ந்தனர் மனைவியோடும்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நடை

ஆடரவு தானணியும் ஆதிசிவன் மைந்தனுந்தான்
வேடமட வாருடனே விளம்புவா ரோர்வசனம்
தேனலரும் மாதுகுழல் தெய்வானை யம்மனுந்தான்
காணுமற் தேடிக் கதறுவாள் வள்ளியரே
வந்துவெகு நாளாச்சே வாழ்கதிரை மாநகர்க்கு
சிந்தை கலங்கியெந்தன் தெய்வானை தானழுவாள்
போக விடைதாரும் பொற்கொடியே மாதரசே
தாகவிடாய் போலத் தவத்தினர்கள் தேடுவரென்
ருறுமுக னீதுரைக்க அன்னநடை வள்ளியம்மை
சீறிச் சினந்தெழுந்து தெய்வானை யாருமக்கு
மனைவியொருத்தி என்றால் மறுதாரங் கட்டுவரோ
கனவிலுந் தான்நினையார் காசினியோ ராணுலும்
அம்புவியோர் தங்களுக்கு அரிவை யிருவருண்டோ
நம்பினே னுன்னை நற்பதவி சேரவென்று
மாணு ரிவையுரைக்க வடிவேலர் தான்மகிழ்ந்து
தேனே யுமக்குமொழி செப்புகிறேன் கேட்டிடுவீர்
முன் நாளெமக்கு மும்மூர்த்தி தேவரெல்லாம்
மின்னுர் தெய்வானை தன்னை விவாகம் முடித்தார்கள்
அந்த நாட்டொட்டு அவளாசை நான் மறவேன்
சிந்தை மகிழ்ந்தனுப்பும் தெய்வானை யாரிடத்தில்
மாசில்லா நீழ்பழனி வாழ்நகர மாரணங்கே
நேசமொடு போய்வாறேன் நில்லுமென வுரைத்தார்
பச்சை மயிலேறும் பகவானு மீதுரைக்க
அச்சமில்லா வள்ளி யாரணங்கு மேதுரைப்பாள்
அழகில் மிகுந்தவளோ அண்ணமா ருள்ளவளோ
கிளையி லுயர்ந்தவளோ கீதம் படிப்பவளோ
என்னைப் போலேயழகாய் இருப்பாளோ தெய்வானை
உன்னைபோல் தந்திரியை ஒருவரையுங்கண்டறியேன்
தார மிரண்டானுல் தாரணியில் மானிடவர்
வார மெனவென்று வகுப்பார்கள் யானறிவேன்
புத்தியில்லா வார்த்தை பொருத்திமிகப் பேசுகிறீர்
சத்தியமா யுன்னைத் தான்விடவும் மாட்டேன்காண்
போனு லுமக்குப் புறம்பாக நான்வருவேன்
ஆனு லிதுபாவம் அவள்வரட்டு மிவ்விடத்தில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாங்க ளிருபேரும் நன்மையா யுன்றனக்கு
பாங்குடனே தானிருந்து பாவனைகள் செய்திடுவோம்
ஒன்றாயிருந் துமக்கு ஊழியங்கள் செய்வேன்நான்
மன்றாடினாலும் வாழ்பழனி போக விடேன்
மாற்ற முருவாகி மரமாகி நற்புனத்தில்
தோற்றி எனையெடுத்துத் துயரப் படுத்துவதேன்
இந்தமொழி வள்ளிசொல்ல ஈசன்மகன் மகிழ்ந்து
சொந்தமோ நானுனக்குச் சோலிகள் செய்யாதே
உற்ற புகழுடைய ஓவியங்காண் தெய்வானை
சற்று மவளாசை தவிரேன்காண் மாதேகேள்
வாழும் புவியிலுனை மன்றல்செய்தேன் என்றறிந்தால்
நாளுமமரர் என்னை நகைத்துப் பழித்திடுவார்
மங்கையரே கேளும் வாழுமந்த மாபழனி
சங்கையொடு போகவரந் தாருமென வள்ளியம்மன்
கோபித்துக் கண்சிவந்து கோபமுற்றுத்தானெழுந்து
தாவித் துரத்திடுவேன் தையல் தெய்வானை தன்னை
வரட்டு மவளிங்கு வாதாட வேண்டாங்காண்
திருட்டுக் கதைபிணைத்துச் செப்பாம லிங்கிருப்பீர்
சந்ததியை யான்வெறுத்து தளிர்வனத்தி லும்மோடு
வந்தேனென மகிழ்ந்து வருத்துவதும் ஞாயமதோ
பெண்கட்டி என்றறிந்தாற் பிரியப்பட மாட்டேன்
கண்கட்டி வித்தையைப்போல் காட்டி எனைமயக்கி
தந்திரமாய் என்னைத் தானணைய வேணுமென்று
சுந்தரமாய் வேடமெலாந் தொடுத்து பிணைத்தபின்பு
தட்டி எடுத்தீரே சங்கை குறைக்கவென்று
விட்டுப் பிரிந்தீரேல் விழுவேனிக் கங்கையிலே
உனக்கு மதிப்பில்லாமல் ஒருபெண் இருந்திடவே
கனக்கப் பெண்வேணுமென்று கருக்குவது நீதியதோ
பழனி பழனியென்று பதறிமிகப் பேசுகிறீர்
கழனி நதிவந்து கலக்குமோ வேலவரே
மாணிக்கம் முத்து வைரம் வைடூரியங்கள்
ஆணிபொன் வெள்ளிவங்கம் அறத்திலுயர் ஈழமுடன்
செந்நெல் வரகு தினையெறுங்கு எள்ளுடனே
கன்னல் கதலி கமுகுபலாத தெங்கினொடு
அரசு புன்னைவம்மி அத்திவன்னி யால்மருது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரிசை வரிசையதாய் வகுத்திருக்க விப்பதியில்
நீதில்லா நீழ்பழனி என்றுமிகச் செப்புகிறாய்
கோதில்லா விப்பதியைக் குற்றமென்று பேசாதே
மானிடவர் கூடிவந்து வணங்குவார் பார்த்திருநீர்
தேனடருஞ் சோலை திகழ்காந்தி சொல்லரிது
இப்பதியில் மாணிக்க மெங்கும் நிறைந்திருக்க
அப்பதிக் கேகவென்று ஆபத்துக் கொள்ளாதே
கதிரை மலையும் கதிர்காமச் சந்நிதியும்
பதியிரண்டுங் காணாதோ பழனிக்கேன் போவதுண்டு
வைப்பாட்டி யார்காண் மனையாட்டி யாருமக்கு
எப்பாட்டி யாரென்று எடுத்துரைப்பீ ரென்றழுதாள்
வாதுபுரிய வள்ளி வடிவேலர் தான்பார்த்து
நீதியில்லா வார்த்தை நிகழ்த்தாதே மாதரசே
பொறுக்கவரி தாகுதுநீர் புகலும் மொழியதனை [கள்
வெறுப்பே னுனையினிநான் விளம்பாதே வீண்மொழி
நிதியந்தா வெனறேனோ நிந்தனைகள் செய்தேனோ
நதியொன் றொழியயிங்கு நாலேழு நதியுமங்கு
இருக்கப் பழனிதனி லிலங்குமென்று வள்ளியர்க்கு
விருப்புற் றகமகிழ்ந்து விளம்புவா ரம்மானை
இந்திரனார் புத்திரியே யிங்குவரச் சொல்லுகிறீர்
அந்தரத்தோ ரிங்கு அனுப்புவரோ ஆரணங்கே
சொல்லா மொழியைத் தோதகமாய்ப் பேசாதே
கல்லோதா னுன்மனது கரையாதோ இப்பொழுது
வேத மழிந்தாலும் விண்ணோ ரழிந்தாலும்
ஏதும் புகலாமல் என்னை யனுப்பிவிடும்
சொன்னமொழி தட்டாதே தோகையவள்தேடிடுவாள்
என்னை யனுப்பிவிடும் ஏகியிங்கு வாறேனென
இருவருந் தர்க்கமிட்டு இருக்குந் தருணமதில்
வரிவிழியாள் தெய்வானை வடிவேலர் எங்கேயென்று
தேடிப் பழனியெங்குந் தெரிவையரு மாத்திரமாய்
ஓடித் தவத்தினர்க்கு உற்றமொழி கூறிடுவாள்
முன்பொருநாள் தாரதரும் முக்கணனார் புத்திரரும்
அன்புடனே பேசி அகமகிழ்ந்தார் கண்டிருந்தேன்
அன்றுதொட் டின்றுமந்த னன்பனை காணவில்லை
கொண்டு தருவீரெனவே கும்பிட்டாள் தெய்வானை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாமணியாள் கைகூப்ப மாணிக்க வாசகனார்
ஆமெனவே ஞானமதால் ஆராய்ந்து பார்க்கலுற்றார்

விருத்தம்

அருந்தவர் மகிழ்ந்துதெய்வ யானையினடியைப் போற்றி
தெரிந்திடக் கடம்பன் தன்னை சிந்தையைம் புலனையொன்றாய்
பொருந்திட வடக்கியோகம் புரிந்தவர் பார்க்கும்போது
சொரிந்தது மயிலும்வேலுந் துணைவியோ டிலங்கைதன்னில்.

நடை

பஞ்சப் புலனைப் பகுப்பா யொருப்படுத்தி
நெஞ்சி லடக்கி நினைந்தார் கடம்பனைத்தான்
செப்பரிய பூவுலகில் தென்கயிலை மாநகரில்
வைப்பாட்டி வள்ளியுடன் வடிவேலர் தானிருக்க
கண்டு மகிழ்ந்தார் கதிரேசன் வாழ்பழனி
குன்றுதனைக் காத்துக் குமரேசன் நிற்பதையும் [யும்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறந்துதொண்டு செய்வதை
கோவேந்தர் பிற்காலங் கோயில்கட்டி வைப்பதையும்
என்று மகலாம லிலங்கைதனைக் காப்பதையும்
பண்டு வினையகற்றும் பாவனையும் ஞானமதால்
ஆராய்ந்து பார்த்து ஆவலோடு கைகூப்பி
காராயெனையென்று கண்விழித்தா ரம்மானை
விழித்தார் எழுந்தார் வீழ்ந்தார் நமஸ்கரித்தார்
செழித்தார் திருப்பாதம் சேர்ந்தோ மென நினைந்து
புந்தி மகிழ்ந்து புளகிதங்கள் கொண்டெழுந்து
எந்தன் திருத்தாயாரே என்றுதெய்வ யானைதன்னை
வணங்கி யுமது மணவாளன் தென்கதிரை
இணங்கி மனைவியுடன் இருக்கிறா ரம்மணியே
அப்பதியை விட்டு அகலா ரொருநாளும்
இப்பதியில் நாங்கள் இருப்பதினு லென்னபலன்
வானவரு மிந்திரரும் மாதுமையும் லெட்சுமியும்
பானுமதி மாலயனும் பணிவிடைகள் செய்திருக்கார்
கன்னியர்கள் கூடிக் கங்கைநீர் தானுடி
பொன்னுலக மென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்கார்
வரத்தா லுயர்ந்த வல்லசுரர் மாமலையில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கரத்தை சிரத்தில்வைத்து கணங்கள் குவிந்திருக்கு
கஞ்சமலர் வாவிகளும் கங்கைநீ ரோடைகளும்
துஞ்சா நிலைமைகொண்டு சூழ்ந்து வளைந்திருக்கு
கொத்தால்கோயில்கட்டி கொள்திணைமாகொண்டுவை
அத்தானேஎன்றழுவ ரங்குநின்றுபோற்றுகிறார் [த்து
வாவிதனிற் கயல்கள் மகிழ்ந்துவிளை யாடுவதும்
கூவுங் குயில்மயில்கள் குரலோசை மெத்தவுண்டு
கிள்ளைபுறு நங்கணங்கள் கீதம படிப்பதுவும்
வள்ளிக் கொடிவளர்ந்து வனம்போ லிருக்குதங்கு
குஞ்சரங்கள் கூடிக் கோடுடனே வந்துநின்று
பஞ்சகர்த்தஞ் செய்து பாவனைகள் காட்டுவதும்
நாகம் படம்விரித்து நாரி யுமையவள்தன்
பாகன் மதலையென்று பணிந்து வணங்குவதும்
வரையேழ் துலக்கமெழ மாணிக்கக் கற்களெல்லாம்
தரையில் விளைந்து தானெரித்துக் காட்டுவதும்
தூண்டா விளக்கொன்று சோதியொளி போலிருந்து
நீண்டு எரிந்திருக்கும் நேர்மைகளைச் சொல்லரிது
ஏழுமலை யொன்ருய் இலங்குந் தலமிதுவாய்
கேளாய் என்ஞானமதில் கிட்டினது கண்டீரே
இன்னு மதிசயங்க ளிழுத்தே னகலுதது
கன்னியரே யென்று கைகூப்பி யேதுசொல்வார்
மாணிக்க வாசகனர் வடிவேலர் தன்னையங்கு
காண வரிதாகுமென்று கதிபெறவே ஓதலுற்று
அன்னவரு மங்கு அமரரொடு தானிருக்க
பொன்னுலகம் போலப் புகழ்பெற் றிருக்குதது
மின்னனையே கேளும் மேதினியி லப்பதிபோல்
எந்நகருங் கண்டறியார் ஈசர் அடியார்கள்
வேலவரைக் காணில் விரைவோடு நாங்களெல்லாம்
சீலமுடன் மாபதிக்குச் செல்லுவோம் வாருமென்றார்
தெய்வானையார் கேட்டுச் சிந்தை மிகத்தளர்ந்து
ஐயாநீரங்குசென்று அழைத்துவாவென்றுரைத்தாள்
ஆனை முகத்தோன் அடியான் மனதிரங்கி
கானமயில் வேலவரைக் காணவென்று தானெழவே
சோமன் மகளார் துதித்து அடியானை
வாமனென்னுந் தேவன் மைந்தனை நீர் கண்டிடுகில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தென்கயிலை சென்று திருப்பதியிலே யிருந்து
என்பதியை நோக்கி இலங்கும் சடாட்சரத்தை
மாறியபின் யோக மந்திரத்தை யுச்சரித்து
கூறியிரு அங்கு குமரவேள் தான்வருவார்
முருகவேள்சாமி யறுமுகனே குகன் மாயோன்
மருகன்சேய் கார்த்தி கேயன் வரையதனை
எறிந்தோனே என்று எழுந்து வணங்கியபின்
அறிந்து மகிழ்ந்து அடியானே இங்குசெல்வார்
நீரு மவரோடு நின்மலங்கள் விட்டகற்றி
வாருமெனத் தெய்வானை வரங்கொடுத்தா ளம்மானை
விக்கினங்கள் தீர்க்கும விநாயகனைப் போற்றிசெய்து
தக்கபுகழ் வாழ்கதிரை தான்வந்தா ரம்மானை
வெற்புடனே கண்டம் விண்டு மதிலாக
நற்பதியுந் தானிருக்கும் நன்மைகண்டு அவ்வடியான்
குடக்குக் குணக்குக் கொண்ட சிவேதையொடு
வடக்கு வெனுந்திசையும் மாணிக்க வாசகனுர்
நாலு திசையும் நன்ருய்ப் பார்ப்பளவில்
வேலையென்னும் மேரு கிரிமேவும் அவனியென்று
திட்டைதனி லிருந்து சிவயோக ஞானமொடு
நிட்டை முடித்தார் நேரிழையாள் சொற்படிக்கு
அண்டர் புகழ அறுமுகனுர் தான்மகிழ
தொண்ட ரெனவே துதித்திருந்தார் யோகமதில்
ஏகமன தொன்ருய் இருக்கும் சமயமதில்
தோகையொடு வேலவனுர் சூழ்ந்தா ருகந்தைமலை
வரைகள் மகிழ்ந்ததுவாம் வடிவேலர் வந்ததென்று
தரைகள் புகழ்ந்து சந்தோஷம் ஆடினராம்
வாரியருகாக யிந்த மலையு மிருக்குதென்று
காரியங்கள் பேசிக் காணுமல் நாமிருப்போம்
அண்ண ரடியான் அருள்ஞான முள்ளவன்காண்
என்னைப் பழனிதனில் எடுத்துப் பறந்திடுவான்
சித்த ரதிகம்ல்லோ தெய்வானை யம்மனுக்கு
இத்தரணி வந்து என்னைக் கொடுபோவார்
வடுவேல் விழியணங்கே வள்ளியரே எந்தனைத்தான்
விடுவாளோ தெய்வானை விரைவில் விழித்திருப்போம்
தெவிட்டாக் கனியே தெள்ளமுதே வஞ்சியரே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பகட்டாலெனையெடுத்து பழனிக்குகொண்டுசெல்வார்
ஆகையால் நாங்கள் அடியார்கள் போம்வரைக்கும்
தாகமற்று வாழ்ந்து தாமிருப்போம் வள்ளியரே
மங்கையரே இம்மலையில் மறைந்து உகந்திருந்தால்
எங்கும் புகழாக இலங்குமென்று ரம்மானை
அம்புவிழி மானேமுன் அவுணர்கெட வேலெறிந்தே
சம்புவெனும் நாவல்தனில் தங்குந் தடமதுபார் [ன்
தேவர் கணஞ்சூழ்ந்து திருமுருகர் வேலெனவே
நாவலடி தன்னில்நின்று நற்தொண்டு செய்யுதுபார்
இந்த மலையு மேழு திருப்பணியும்
கந்த ரடியார்க்குக் காவலென்று ரம்மானை
குறமாதோ டாறுமுகன் கூறுந் தருணமதில்
நிறையோக வாசகனுர் நினைந்தார் கடம்பனையும்
காவித் துயிலுடுத்துக் கன்னியொடு ஓர்மலையில்
மேவி மறைந்திருக்கும் வேலவனைப் போற்றிசெய்து
நன்றாக உன்னை நமஸ்கரிக்க வேணுமென்று
குன்றாத மாமுனிவர் கூறயான் கேட்டிருப்பேன்
வாழ்புவியிலே பழனி மாமலையி லுந்தனது
தாழிணையைக் காணமல் சஞ்சலமா யிங்குவந்தேன்
வல்லவா வுன்மனைவி மாதுதெய்வ யானையம்மன்
தொல்லை யகற்றுமென்று தொழுதனர்கா ணம்மானை
அடிபணிந்து மாணிக்க வாசகரு மங்கிருந்து
மிடியார்க்கு வந்த வேதனையைத் தீர்ப்பவனே
என்னச் சடாட்சரமும் இலங்கியறு கோணமதாய்
தன்னை யறியாமல் சரத்தில் உருத்தோன்றி
ஆடி யெழுந்து அறுமுகனைக் காணமல்
தேடிச் சுடர்வீசிச் செல்லமுன்னம் வள்ளியர்க்கு
புத்திமதி யுரைத்துப் புன்னகைகள் கொண்டெழுந்து
நித்திய யோகமதை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருந்த
வாடாத் தவத்தோன் மாணிக்க வாசகனுர்
தேடப் புலனடக்கிச் சிவத்தைத் தியானமுற்ருர்
வாமாதே நாங்கள் வாழ்கதிரை மாநகர்க்கு
போவோ மிருபேரும் புறப்பட் டெழுந்திடுவீர்
ஓதரிய வேல்முருக ரொண்டொடிக்கு மீதுரைக்க
ஏதும் பகராமல்வள்ளி எழுந்தனர்கா ணம்மானை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நடந்தா ரிருபேரும் நற்கதிரை மாநகர்க்கு
கடந்தா ருகந்தைவிட்டுக் கதிர்காம மம்மானை
அட்டசித்தி கொண்டு ஐம்புலனை யுள்ளடக்கி
நிட்டை முடிக்கும் நிருபனையும் வேலர்கண்டு
வஞ்சியரே பாரும் மாமணியாள் தன்னடியான்
அஞ்சலென்று என்னை அறுகோண ஆசனத்தில்
ஆறெழுத்தும் மாறி அடைத்துப் பிரணவத்தை
கூறமுன் போயென் கொழுநனைத் தாவென்றுரையும்
குகனுரு மீதுரைக்கச் கோதை யடிபணிந்து
பகவானே எந்தன் பத்தாவை ஈயுமென்றாள்
ஐந்து புலனு மகலத் தவசியரும்
வந்து பணிந்த மாதை முகம்நோக்கி
சிரத்திற்காத்தைவைத்துச்சிவாயநமவென்றெழுந்து
வரத்திறற் கந்தரையும் வள்ளியர்க்கு ஒப்புவித்தார்
திங்கள்தனை யணியும் சிவனார் மகனார்க்கு
மங்கையராய் வள்ளியம்மன் வாய்த்ததுகா ணம்மானை
வாலைப் பருவமின்னார் வள்ளியம்மை மாயையதால்
சீலைத் தவங்குறைந்து தெய்வானை யாரடியான்
தென் கயிலையோனே திருமால் மருகோனே
உன் பதியையானு முகந்தே னெனைக்காரும்
வான்கண்ட காவில் வளங்கண்டு வந்திருந்த
தேன்வென்ற மாநகரில் சேர்ந்தே னெனைக்காரும்
முன்னூழி பின்னூழி முந்திபெற இப்பதியில்
எண்ணூழி காலமட்டும் இறந்தோர்க்கு முத்திகொடும்
அண்டர்க் கமுதே ஆறிரண்டு கையானே
தொண்டர்க் கருள்புரிவீர் என்று துதித்திருந்து
அடக்கினு ரைம்புலனை அங்காயக் கூட்டையங்கு
கடத்திக் கணேசரோடு காத்தனர்கா ணம்மானை
அத்தருணந் தன்னில் அறுமுகனும் வள்ளியரும்
மித்திரனார் தன்னிடத்தில் மேவிநின்று ஏதுரைப்பார்
மாதரசே கேளும் மாணிக்க வாசகனார்
கோதறவே அண்ணர்பதங் கொண்டா ரறிந்திடுவீர்
செய்ய திருப்பதியில் தேவ ரடியானும்
பொய்யுடலை விட்டுப் பொற்கயிலை தானடைந்தார்
வையஞ் செழிக்குமினி வனவேடர் தான்கூடி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஐயன் கணேசனென்று அடிபணிவா ராணங்கே
அடியான் சமாதிவிட்டு அகலேன் ஒருபோதும்
குடியாக நாமிருப்போம் குன்றுத் திருப்பதியில்
யானைமுக ஞேடுமிவ ராவி கலந்ததினல்
கானவர்கள் தன்னிடத்தில் கனவாக தானுரைப்போம்
வாராயுன் அண்ணர் வனத்தில் மிகத்துயிலும்
நேரமதிற் சென்று நிலைமை யுரைத்திடுவோம்
தேனே நீரென்பிறகே செல்லுமென வள்ளியரும்
நானே வருவனென்று நடந்தா ரிருபேரும்
அரண்மகனர் தன்னை யரிவையருந் தான்நோக்கி
வரம்மிருந்த இவ்வடியான் வந்திங் கமர்ந்ததென்ன
சொல்லுமென வள்ளியம்மை தோகைமயில் வேலரும்
நல்லதுகேள் சொல்வனென்று நாடி நடக்கையிலே
மேருகிரி யென்னும் மேன்மைதங்கு மோர்மலைகாண்
பாரிலுயர் குடையாய்ப் பரந்திருக்கும் நாளையிலே
வாயு சினத்து மாதிரத்தில் மோதியதால்
ஆயிரத் தெட்டரியில் அற்றதுகாண் மூன்றுமுடி
தெறித்துவந்து வீழ்ந்தது தெட்சணமா மாழிதனில்
குறித்த வவனியெனக் கொண்டுதிட லாகியபின்
தென்னிலங்கை யென்றுந் திரிமூர்த்தி நாமமிட்டு
மன்னன் குபேரனையும் வைத்தார்காண் வள்ளியரே
ஆதலாலிந்த அடியான் சமாதி கொண்டார்
பூதலத்தோர் போற்றிப் புகழ்வரென்று ரம்மானை
கானக நாடன் கண்துயிலும் வேளையிலே
தானவரை வென்றழித்த சண்முகனர் வந்துநின்று
பாதிமதி யணியும் பராபரனர் பங்கிலுறை
சோதியுமை யர்ள்புதல்வன் சொற்பனத்தில் சொல்வ
நாடுநகர் வேடர்களே நற்பதியில் ஓரடியான் [துகேள்
கூடுவிட்டுத்தானகன்றார் கோயில்கட்டிக்கும்பிடுங்கோ
கேட்ட வரந்தருவார் கிளைவழியு மீடேறும்
வாட்டமில்லை யுங்களுக்கு மாணிக்கப் பிள்ளையென்றால்
மந்திரமும்வேண்டாம் வணக்கமொன்றுகூறுகிறேன்
கந்தா வெனமுன் கணேசனென்று தான்வணங்கி
நின்ற நிலையோடே நினைவை யொருப்படுத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொண்டு இருகரத்தைக் கூப்பிநின்று வாய்புதைத்து
வேண்டும் பதார்த்தம் விரைவிற் படைத்திடுங்கள்
தோன்றும்பதம்பெறுவீர் தொல்லுலகோர்வாழ்த்திட
காணிக்கை கட்டிக் காவடிகள் தோளில்வைத்து
மாணிக்கக் கெங்கைதனில் வந்துநீ ராடிடுவார்
நானு முங்கள் தங்கையரும் நாடியவரருகில்
பூணும் விரதம் பிடித்தகலோ மென்றுசொல்லி
ஆண்டி வடிவெடுத்த அமரர் துணைவனுந்தான்
தோன்றி வேடரிடம் சொற்பனத்தில் சொல்லியபின்
அகன்றூர்காண் வள்ளியொடு ஆரணிய வேலநம்பி
துயின்று விழித்துச் சொற்பனங்கள் கண்டெழுந்து
தம்பிமார் தங்களையும் தானழைத்து மன்னவனும்
உம்ப ரொருவ ருற்றதிருச் சந்நிதியில்
அடங்கி யிருக்கிறதாய் ஆறுமுக வேலர்வந்து
விடங்கிற் றுயிலுகின்ற வேளைதனிற் சொற்பனத்தில்
சொன்னூர் துதித்தேன் தொழுதேன் நமஸ்கரித்தேன்
மன்னுவென மகிழ்ந்து மறைந்தார் சிறந்திலங்க
கண்டே னவரெனச் ்க் கனக்க முறையுரை் ்தார்
என்றும் மறவேன்யான் ஏகியறிந் திடுவோம்
வாரும் நாமெல்லோரும் வாழ்கதிரை மாநகர்க்கு
சேருவோ மென்று சிறைதளங்க ளோடுவந்தார்
நற்பதியை நாடி நடந்து வரும்வழியில்
அற்புதங்கள் கண்டு அகமகிழ்ந்து தான்வரவே
கங்கை யருகாகவரக் கர்த்தன் சமாதிதன்னை
அங்கு கண்டுநின்று அடிபணிந்து போற்றிசெய்து

விருத்தம்

உவணமே பழனிதன்னில் ஊழியஞ் செய்துநிற்பக்
கவுணமே கட்டியாய்ந்து கதிரையம் பதியில்வந்து
அவுணரைச் செயித்தசெட்டி யடிகளா யமர்ந்தயோக
மவுனமர யடங்குமுந்தன் மலரடி போற்றியென்றூர்.

நடை

புனவர் ஒருமித்துப் பூவெடுத்துத் தேனெடுத்து
கனவி னுரைப்படியே கங்கைநீர் கொண்டுவந்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேகசுத்தி செய்து திருநீற்றுக் காப்புமிட்டு
ஏகவுயிர் தானடங்கி யிருக்குந் தவசியர்க்கு
மலரை யிறைப்பார்கள் மாணிக்கப் பிள்ளையென்று
சிலரோடிச் சென்று தேன்கட்டி வைத்திடுவார்
வனத்து மடந்தையர்கள் மகிழ்ந்து குரவையிட
கனத்தசிலை வேடரெலாங் கையெடுத்துக் கும்பிடுவார்
தேனையிறைப்பார்கள் தினைமாவைகொண்டுவைப்பார்
வீணை யொலிப்பார்கள் வேலவர்க்கு மாமெனவே
துதித்தார்கள் வேடுவர்கள் சூழ்ந்தார் கதிரையெங்கும்
கதித்தபுகழ் வள்ளியொடு கந்தருந் தான்மகிழ
இந்தப்படியே எள்ளுருண்டை மாங்கனி தேன்
கந்தம் புனுகு கமகமெனத் தான்படைத்தார்
வள்ளியரும் வேலவரும் மாணிக்க வாசகர்க்கு
தெள்ளியதோர்பூசைகண்டு செழித்துகளித்திருப்பார்
விண்டு மகிழ விணமகிழ மண்மகிழ
அண்டர்கோன் புத்திரியும் அடியான் அறுமுகனை
காணுமல் வாடிக் கலங்குவதோ யானறியேன்
தோணுரோ வென்று துதித்தாள்கா ணம்மானை
வாரிசூழ் பூவுலகில் மாணிக்க வாசகனுர்
ஆரியனுர் மைந்த னன்பனொடு தானிருந்து
வாது பலகூறி வழக்குண்டோ யானறியேன்
ஆதியே முத்துலிங்க ஐயரே வாருமிங்கு
என்றழைக்க முத்துலிங்க ரெழுந்தே யடிபணிய
தண்டமிழ்சேர் தெய்வானை சாற்றுவா ளோர்வசனம்
அந்தகன்போல் நாரதனும் அரன்மகனுர் தன்னிடம்
வந்து வணங்கிநின்று மகிழ்ந்து ரகசியங்கள்
பேசியொரு படத்தை பெருந்தாளம் போற்கொடுத்து
ஆசிபல கூறி அகன்றதென்று ளம்மானை
தாசியர்மேலாசைகொண்டதன்மைபோல்கங்கைமைந்
வாசியென யோகம் வகுத்தார்பின் காணவில்லை [தன்
அப்போது மாணிக்க வாசகரைத் தானழைத்து
தப்பாம லென்றன் சாமிதன்னைத் தேடுமென
ஆகந் தனையடக்கி யாய்ந்து விழித்தபின்பு
தாகமுடன் தென்கதிரை சார்ந்தா ரெனவுரைத்தார்
ஐயாநீர் அங்குசென்று அழைத்துவா வென்றனுப்ப

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மெய்ய னகன்றூர் விரைவில் வராதமையால்
வாது பலபேசி வருந்தி யிருப்பதுண்டோ
ஆதியே முத்துலிங்க ஐயரே நீருமிங்கு
துரித நடையோடு சென்று சூரர்குலம்
முருகன் தனையழைத்து மூவருமாய் வாருமென்றூள்
வாவென்னத் தெய்வானை வரத்திலுயர் முத்துலிங்கர்
நாவசைத்து ஆமெனவே நமஸ்கரித்து தானழுவே
வாழ்த்தி வரங்கொடுத்து வடிவேலரைக் காணில்
தாழ்த்தி நடவாதே தாமதியா தேகுமென்றூள்
அம்ம னுரைக்க அடிபணிந்து முத்துலிங்கர்
செம்மை யொடுநடந்த செய்தி கேளம்மானை

விருத்தம்

புரந்தரன் மருகன்தானும் புகழ்பெறுங் கதிரைசேர்ந்து
வரந்திகழ் சூழப்பெற்ற வரையேழு மொளிகள்வீச
கரந்தனர் வள்ளியோடு கானவர் பணிகள்செய்ய
இரந்தனள் தெய்வயானை ஏகினர் தவத்திலுற்றூர்.

நடை

தென்திசையை நோக்கித் தீதகலத் தான்வரவே
புன்சிரிப்புக் கொண்டு புகழ்ந்துவடி வேலவரும்
வாரூர்காண் முத்துலிங்கர் வாழ்கதிரை மாநகர்க்கு
பாராய்நீ யென்றே பகர்ந்தனராம் வள்ளியர்க்கு
அடிக ளெனத்திரிவார் யமருக்கு தொண்டுசெய்வார்
கொடிக ளுயர்த்திக் கும்பிட் டடிபணிவார்
ஆல மருந்தார் அன்னமுண்டு பின்துயிலார்
பாலும் பழமருந்திப் பழனி தனி லிருப்பார்
கன்லபோ லிருவிழியும் கவுணமென வைம்புலனும்
அனல்போ லுடலும் அருள்ஞானப் பார்வைகளும்
இப்படியாய் எண்கணக்கு இல்லாத என்னடியார்
தப்பாமலே பழனி தானிருந்து வாழுகிறூர்
ஒருவ ரொருவரென உற்றதிருச் சந்நிதியில்
வருவார்காண் வஞ்சியரே வாழ்கதிரை மாநகர்க்கு
வந்தா லகலார் வாழ்கதிரை மாமலையில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிந்தை களித்துச் சேர்ந்திருப்பார் கண்டறிநீ
வேந்தர் சிலர்வந்து வேலாவெனத் தொழுது
நேர்ந்து திருப்பணிகள் நேர்மையுடனே யமைப்பார்
இன்னுஞ் சிலகால மேகினபின் மானிடர்கள்
பொன் னுலகமென்று போற்றி வருவார்கள்
மானுரோ டாறுமுகன் மலரலர்ந்து செப்பிடவே
தேனுர் தெய்வானையிடஞ் சித்த ரதிகமென்ன
சொல்லென்று வள்ளியம்மை தோகைமயில் மீதேறும்
வல்லவனுர் கூறும் வண்மை கேளம்மானை
அடியா ரதிகமுள்ளார் ஆவேந்திரன் மகளார்
மிடியார்க்கு வேண்டும் வரமீவாள் வள்ளியரே
மூவர் முதலாக முக்கோடி தேவர்களும்
ஏவல் புரிவாா என்றுமகலா திருப்பார்
விற்புருவ வேல்விழியார் மின்னுர் நிலைமையொடு
அற்புதங்கள் கூறில் அனேகமென்ரு ரம்மானை
அம்மொழியைக் கேட்டு அகமகிழ வள்ளியரும்
செம்மையுடன் முத்துலிங்கர் சேர்ந்தார் கதிர்காமம்

விருத்தம்

திமிரமே யகன்றுஞான தீபமே செழித்ததப்போ
அமிர்தமென் றறிந்துநான்கு திசைகளை யாய்ந்தபோது
குமிரத கொடிகளாகக் குன்றினி லிலங்கிமேவச்
சமிதவ முடையயோகர் சார்ந்தனர் பதியிலன்றே.

நடை

வேர்த்துக் கிளைத்து வேலாவென நினைந்து
பார்த்து மகிழ்ந்தார் பத்தன் சமாதிதன்னை
உருவுந் திருவும் உற்றெழுந்த ஞானவிழி
கருவு முடலுங் கலந்துவினை மாற்றுவராய்
சிந்தை மகிழச் சேர்ந்தாரோ வுன்பாதம்
வந்தா ருகந்தார் வாழ்கதிரை மாபதியை
பரிதிமணி யானைநிலம் பாவிசைத்துப் பாடினதால்
கருதி யுனதுபதக் காட்சி கொடுத்தீரே
முன்னுட் குறுமுனிவர் முத்திபெற வேண்டியவர்
தென்னகரஞ் சென்று தென்கயிலை மாநகரில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சேர்ந்தோர்க்கு முத்தி திடமாய்க் கிடைக்குமென்று
கூர்ந்து அகத்தியனூர் கூறயான் கேட்டிருப்பேன்
அறுமா முகனே அடியார்க் கெளியோனே
சிறுவ னடியான்நான் செய்தபிழை அத்தனையும்
மன்னித் தருளுமையா மயில்மீதி லேறியெந்தன்
முன்னின் றருள்புரிவீ ரென்றுவிழி மூடியபின்
கலைகள் சிறந்திலங்கக் கந்தரும் வள்ளியரும்
மலைமே லிருந்து மகிழ்ந்துமொழி பேசுவதும்
எட்டு வடுகரொடு எண்ணரிய தேவகணம்
பட்டுப் பணிசெய்து பாவனையாய் நிற்பதையும்
வரையேழ் மகிழ வனமெல்லாம் பூத்துதிர
தரைகள் மகிழ்ச்சியுறத் தான்கண்டார் ஞானமதால்
கண்டு விழித்துக் கைகூப்பி வாய்புதைத்து
என்று மகலேன் இப்பதியை விட்டேயான்
குற்றமது செய்தாலும் கொடுங்குற்றஞ் செய்தாலும்
முற்றும் பொறுத்து முத்தி எனக்களிப்பீர்
வாதாடுஞ் சூரர்களை வடிவேலால் மாய்த்தவின்றன்
பாதாரம் நான்பணிந்தேன் பரமகதி தாருமிப்போ
உந்தனைத்தான் தேடி ஓடியிங்கு வந்தேனென்று
சந்தேகம் வையாமல் தாரு மமதுபதம்
காண நினைந்துவந்தேன் கடையேற வேணுமென்று
தோணுவா யென்னெதிரே சோதியுரு வத்துடனே
மங்குலிந்த நற்பதியின் வளைத்து மதிலாக
எங்குஞ் சிறந்தே யிலங்குவதைக் கண்டவுடன்
போகேன் பழனிதனில் பொற்கொடியாள் தெய்வானை
வேகமுற்று என்மேல் விளையேவும் நேரமதில்
தோகை மயிலேறித் தோன்றியந்த மாதுமுன்பு
ஏக வொளியாகி இப்பதியில் கொண்டுவையும்
பாவியெவ ராகிலுமிப் பதியிலே தானிறந்தால்
ஆவிதனிற் கலந்தே யாளு மடியாரை
வையமதில் மானிடர்கள் மாயைதனிற் பட்டுழன்று
செய்யாத பாவமெல்லாஞ் செய்தோர்க ளானாலும்
தென்கயிலை சென்று திருப்பதியிலே மிதித்தால்
முன்செய்த பாவவினை முற்று மழிந்திடச்செய்
காண வரிதாகுதென்று காதாரக் கேட்போர்க்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பேணியவ ரிப்பதியைப் பெறவே யருள்புரிவாய்
கந்தன் கடம்பனென்று கதிரைப் பதியடைந்தால்
உந்தன் பதவி யுடனே கிடைக்கவையும்
துரித மெழுந்து தொடராம லிப்பதியில்
பரிதி யெதிர்நின்ற பனிபோ லகலவையும்
அறங்கள் துலங்கிவர அதர்மங் கண்டேயகல
திறங்க ளொடுசித்தர் சேர்ந்துமுத்தி பெற்றிடவும்
வள்ளி மணவாளா வாழ்கதிரை வேலோனே
புள்ளி மயிலேறும் பூவையிரு பங்கா நீர்
அந்தரமாய் நின்று அவனியெல்லாங் காப்பவனே
வந்து பணிந்தோர்கள் வாழவர மீயுமையா
எவ்வுலகுங் காணே னித்தலம்போல் மெய்த்தலத்தை
ஒவ்வுங் கயிலையென்றால் ஒத்துவரு மென்றடியான்
சிறந்து விளங்கும் தேவ ருவந்திருப்பார்
நிறைந்த புவியிலுள்ளோர் நீழ்தவங்கள் செய்துநிற்
அற்புதங்க ளெல்லாம் அநேகம் மகிழ்ச்சியுற [பார்
நற்பதி தானென்று நரர்கள் துதித்திடவே
காட்சி கொடுத்துக் கதிரை பதிசெழிக்க
தீட்சை யெனக்களிப்பீர் செந்திவடி வேலவனே
பொற்பதியைக் கண்டவுடன் போகேன் பழனிமலை
சொற்பயிலுந் தெய்வானை துன்பமது எந்தனக்கு
செய்யாமற் காருமுந்தன் சீர்பாதம் யான்மறவேன்
கையா யுனக்கபயம் கடம்பா வுனக்கபயம்
ஏழு பிறப்பி லெத்தீமை செய்தாலும்
வாழுங் கதிர்காமம் வந்தா லகலவையும்
எதிர்வினையால் வாடி இடறில்விழும் வேளைதன்னில்
கதிரை வேலென்றாற் காத்துரட்சித் தாளுமையா
காலன் முடுகிக் கடும்பாசம் வீசையிலே
வேலாவென நினைந்தால் வேருண்டியமனோடவையும்
சிங்கமொடு யாளி சினத்த கரடிபுலி
பங்கமது செய்யப் பழிகொள்ளும் வேளையிலே
எண்ணி யுமைத்துதிக்க இடையூ றகற்றிவிட்டு
நண்ணிவந்து உந்தன் நற்பதியிற் சேரவையும்
சர்ப்பமொடு யானை தாரிலவிஷ செந்தெதிர்த்தால்
அற்புதமா யங்குசென்று அடியாரைக் கார்த்தருளும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இரவிமதி யுள்ளளவும் இப்பதியே தான்சிறந்து
வரவே கிருபைசெய்து வைப்பாய் வடிவேலா
கனவிலும் மாணிக்கக் கங்கை யெனநினைந்தால்
வினையி லுழராமல் விடையளித் தாளுமையா
உகத்துக் கலியன் உதித்துத் திருப்பதியின்
மிகுத்த கருணைகளை விடாது பறைத்திடினும்
மகத்துவங்கள்கொள்ளவையும் வாழ்கதிரை மாநகரை
செகத்தோர் துதித்திடுவார் திருவிழாச் செய்திடுவார்
மாசு படராமல் வையுமையா இப்பதியை
தேச மனிதர்வந்து தினந்தினமுந் தான்தொழுவார்
கண்பா ருமது கருணை தனைக் கொடுத்து
நண்பரெவ ராகிலுமிந் நற்பதியிலே மிதித்தால்
பாவ வினையகன்று பரகதிகள் பெற்றிடவே
தேவ கணமாக்கிச் சேருஞ் சுரருடனே
என்றுதிரு முத்துலிங்கர் இவ்வரங்கள் கேட்கையிலே
கண்டு மனமகிழ்ந்து கந்தரும் வள்ளியரும்
பிரசன்னமானார்கள் பெருந்தவத்தோன் தன்னெதிரே
சிரமதனில் கைகூப்பிச் செந்திவடி வேல்வரை

விருத்தம்

சங்கரன்மைந்தா போற்றி தாருகர்ச் செற்றாய்போற்றி
மங்கையர் பாகாபோற்றி மாலவன் மருகாபோற்றி
கங்கைதன் மகனேபோற்றி காமனை நிகர்த்தாய்போற்றி
எங்கணும் நிறைந்தாய்போற்றி இறைவனே போற்றிபோற்றி.

நடை

வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து வேலோனே தெய்வானை
வாழ்ந்து கதிர்காமம் வந்திருக்க வையுமையா
வந்திருக்க வையும் வாழ்கதிரை மாபதியில்
செந்திருவே வந்தாற் செழிக்குமென்று ரம்மானை
கேட்ட வரமெல்லாங் கேசவனுந் தான்கொடுக்க
தீட்டும் விழியுடைய செல்வவள்ளி பாதமதில்
கும்பிட்டிபணிந்து குமரவேள் கோதையரே
நம்பிக்கையோடு நரர் தேவ ரிப்பதியில்
வருவா ரவர்களுக்கு வாழ்த்தி வரங்கொடுத்துன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அருகாகவைத்திருக்க அருளுமென்றார் முத்துலிங்கர்
வள்ளியம்மன் கேட்டு வாழ்த்தி வரங்கொடுத்தாள்
துள்ளியெழுந் திருந்து துலங்குங் கலையறிந்து
ஐந்தெழுத்தை யொன்று யடக்கச் சிவமெழுந்து
கந்தவேள் தன்னுடனே கரந்ததுகா ணம்மானை
ஆவி யகன்று அறுமுகனு ரோடிருக்க
பரவமகல் சடத்தைப் பக்குவங்கள் செய்தபின்பு
கொண்டாடி வள்ளியருங் குழந்தைவடி வேலவரும்
மன்றாடி முத்துலிங்கர் வாங்கும் வரங்கொடுத்தோம்
தேசந் தழைக்குமினித் தென்கதிரை யீடேறும்
பாச மகலும பசுபதங்கள் நின்றோங்கும்
குற்றாலங் காசி குருநாடு நற்பழனி
அற்றோடு வெண்கயிலை அரிய வைகுந்தமொடு
சேர்ந்த திருப்பதியோர் தென்கயிலை மாநகர்க்கு
நேர்ந்து வருவார்கள் நீழ்தனங்கள் செய்யவென்று
முன்னு ளமரருக்காய் மும்மூர்த்தி தான்கூடி
அந்நாட் சமுத்திரத்தை யகற்றி யவனியென
கின்னர் பிரான்தனக்கு கிரீட முடிதரித்து
மன்ன ரென ஆளு மென்று வைத்தார்கள்
தேவத்துவிபம் என்றுந் திருநாம மிட்டதென்று
பாவையெனும் வள்ளியொடு பகர்ந்தபின் வேலவரும்
மானேகேள் முத்துலிங்கர் வரத்தின் படியே தான்
நானேபழனி யென்னும் நற்பதிக்குச் சென்றங்கு
அயிராணி ஈன்றவெந்தன் அரிவையரை அழைத்து
மயூரமதி லேற்றியிங்கு வரவே வரந்தாறும்
குழக னிரக்கக் குஞ்சிரிப்புக் கொண்டிருந்து
அழகுவள்ளி போய்வாவென் றடிபணிந்தா ளம்மானை
பத்தியுற்ற வள்ளியிடம் பாங்காய் விடைகொடுத்து
கர்த்தன் மயிலேறிக் கன்னியரைக் கொண்டுசெல்ல
பறந்தார்பழனியெனும் பதியில்வந்தார்கந்தருந்தான்
சிறந்தாள் தெய்வானை செட்டிகனைக்கண்டுமிக
போற்றிப் பணிந்து புனலாலே தாள்கழுவி
சாற்றி நறுமலர்கள் சாமிதனை யாசனத்தில்
இருத்தியபின் தேகம் இளைத்ததென்ன உன்தனக்கு
வருத்தியதார் சொல்லும் மாதுமையாள் புத்திரனே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாதொருத்திவைப்பாட்டிவைத்தீராந்தென் இலங்கை
ஏதொருத்தி யிங்கிருப்பாள் என்றோ வந்ததுகாண்
நானுக்குப் பெண்ணுமல்ல நாச்சிமா ரங்கிருப்பாள்
வீண்மடந்தை என்று என்னைவிட்டுப் பிரிந்தீரே
தேவர் எலாங்கூடி தெய்வானை யம்மனென்று
பூமாரி பெய்துமன்றல் புரிந்துவைத்த குற்றமதோ
சண்டனைபோல் நாரதனும் தட்டியுமை யெங்கனுப்ப
கண்டு கதைபேசிக் கனக்க மகிழ்ந்தீர்கள்
எந்தன் தலையெழுத்தை யாரோ டுரைத்தாலும்
வந்த விதியை மாற்றுபவ ராருமுண்டோ
தந்தை எனுமிந்திரனர் தானுமெனை காத்திடென்று
உந்தன் பதம்பிடித்த துணைராமற் போனீரோ
இலங்கதனிற் சென்று ஏந்திழையாளோ டணைந்து
கலங்கி யெழுந்துவந்த காரணம்போற் தோணுகுது
வேடர் குலமாதை விரும்பி யகன்றீர்நீர்
தேடாக் கனியா திரவியமா வக்குறத்தி
நானொருத்தி யுந்தன் நாரி யெனவிருக்க
தேனே யவளாசையென்று தெரிந்து திரிந்தலைந்தீர்
வதன மோராறும் வாடியுடல் மெலிந்து
விதனமொடு வந்தீரென வேலவருந் தான்மகிழ்ந்து
வாதுகள் கூறுதே வாருமிரு பேருமதாய்
ஓதரிய தென்கதிரை உற்றிருப்போ மம்மணியே
வாருமென்னத் தெய்வானை வடிவேலரைப் பார்த்து
தீருஞ் சுனையும் நிறைந்திருக்கும் மாநகரே
பெருமையொடு மிப்பழனி பேர்பெற் றிலக்கமுற
உரிமையற்றே யேக வொத்து வருமோதான்
ஒதென் றுரைக்க உற்ற கடம்பனுந்தான்
ஆதிசிவன் முதலாய் அமரர் கணநாதா
அட்ட திக்குப்பால ரானைமுகன் மாலயனும்
மட்டள வில்லாத வாழ்கதிரை மாநகரில்
குடிகொண்டாரம்மணியே குகனேவல்செய்யவென்று
மடிகொண்டு தேவகணம் வரைமே லுலவுவதை
என்னென்றுசொல்வேன் எழுமலையின் தன்சிறப்பை
முன்னின்றுபார்த்தால் முத்துரத்னமென்றுசொல்வீர்
சித்தர்முனி இருவர் சிறந்த சபையுமுண்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பத்தரொடுமுத்துலிங்கர் பாங்காய்ச்சமாதிகொண்டார்
திங்கன்மும்மாரி செழித்துமிகப் பெய்வதுவும்
மங்கு லிறங்கி வரந்திதனை யள்ளுவதும்
துகினம் சிவலையெனக் சூழ்ந்திருக்கும் நேர்மைகளும்
எகின குலத்தோர்கள் ஈட்டிவில்லோ டேகுவதும்
எல்லா மறிவீர் ஏகிவந்து பாருமென்றார்
பொல்லாங் குரையாமற் பொற்கொடியுஞ் சம்மதித்து
வந்தார் கதிர்காமம் வானவர்கள் கொண்டாடி
சிந்தை களிகூர்ந்து தெளித்தார்கள் புட்பமழை
புரந்தரனார் புத்திரியும் பொற்பதியைக் கண்டவுடன்
வரந்தி வளைந்து மகிழ்ந்தசைந்து ஓடுவதும்
பார்த்து மனமகிழ்ந்து பழனி தனைமறந்து
வேர்த்துக் கடம்பனொடு விளம்புவா ளோர்வசனம்
என்நினைவை மாற்று இளங்கிளியா ளெவ்விடங்காண்
சந்நிதியில் தானோ தையை லிருப்பதுகாண்
வேடுவிச்சி தன்னை விரும்பிநீர் மேலாக
கூடுவிட்டு பாய்ந்ததுபோற் குறத்தியொடு மிருந்து
உன்மாமன் நெய்திருட உறியேற மாதர்கண்டு
வன்மமெழக் கையாலே மாறியடி பட்டகுலம்
ஆசான் குழலூதி ஆவினங்கள் மேய்த்திருந்த
வாசன் மருகாவுன் வைப்பாட்டி யைத்துரத்தி
இருந்தாலே உன்னோடு இணங்கி நடந்திடுவேன்
பொருந்தாதே போனாற் போவேன் பழனிதனில்
ஒட்டியிரேன் நானும் உனக்குபெண் வேணுமென்றால்
எட்டியிருக்க வைத்தால் இணங்குவே னும்மோடு
மாணிக்க வாசவரும் மாதவத்தோன் முத்துலிங்கர்
தானிங்கிருந்து சமாதி கொண்ட தும்மாலே
காட்டு மடந்தையரைக் கலியாணஞ் செய்வதினால்
மாட்டிடைய ருங்கள் மரபிதென வேலவரும்
கேளாயென் மாதே கிளிமொழியாள் வள்ளியம்மன்
ஏழுபிறவி யெடுத்தா ளெனை யணைய
மானீன்ற கன்னியல்ல மாயவனும் லெட்சுமியும
தானீன்று விட்டகன்றார் சண்முகனே தஞ்சமென்று
வெள்ளாளையின்றுவிட்ட மெல்லியர்காண் நீர்தானும்
புள்ளிமானீன்றதிருப் பொற்கொடிகாண்வள்ளியரும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாதவனூர் உங்களையும் மாயையதா யீன்றுவிட்டார்
ஆதவன்போல் நாங்கள் ஆண்டிருப்போ மிப்பதியை
அக்கை தங்கையென்றும் அரிய பிறவியென்றும
ஒக்க விருந்தால் ஊழிமுடி வாகுமட்டும்
திருவு முருவுஞ் சேருமிந்தச் சந்நிதியில்
கருதிப்பழனிதன்னை காவல் கொண்டுயான்வருவேன்
உன்னடியார் கூடி உகந்தை கதிரைமலை
தன்னடிமை யாக்கித் தான்வரட்டும் மாதரசே
வள்ளியர்க்கு இப்பதியும் வாழுந் தினைப்புனமும்
தெள்ளியதோர்வேடர்குலம் சேர்ந்துஅரசாண்டிடட்
நானே நிறைந்திருப்பேன் நரலோகத்தண்டமெழு[டும்
கானவர்கள் பூசைசெய்வார் கண்டு மகிழ்ந்திடுவோம்
வள்ளி யெதிராயிருக்க மானே யருகிருநீர்
வெள்ளானை மீதேறி வீதிவலம் யான்வருவேன்
ஆமென்னத் தெய்வானை அதற்கிசைய வேலவரும்
ஓமென்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்தா ரம்மானை
வாசவனூர் புத்திரியை வைத்தார் அருகாக
நேசமுற்ற வள்ளியரை நேரா யிருத்தியபின்
ஏழுமலையும் இலங்கி வளர்ந்தோங்கி
வாழுமென்று கந்தர் மகிழ்ந்தார்கா ணம்மானை
ஊழி முடிந்தாலும் உம்ப ரழிந்தாலும்
வாழ்வுபெற்று இப்பதியும் வருகுமென்று ரம்மானை
வடக்கிலுயர்ந்த தமிழ் மதத்தினர்க ளிங்குவந்து
அடக்க முறையோ டமர்வரென்று ரம்மானை
அண்டத் தசரீரி ஆகாயந் தனில்நின்று
தொண்டு வெகுசெய்து துதிக்குமென்று ரம்மானை
வேந்தர் மகிழ்ந்து மேதினியோர் தான்புகழ
சேர்ந்துவெகு ஆலயங்கள் செய்வரென்று ரம்மானை
திருக்கேச் சுரமும் தென்கதிரை மாமலையும்
விருப்புற் றிருக்க விடைகொடுத்தா ரம்மானை
எமகூடம் நீலம் இமயம் கயிலைவிந்தம்
விம நிடதம் மந்தாரமும் மேவுகந்த மாதனமும்
மூவுலகோர் தான்மகிழ்ந்து முனிசுரர்க்கு நற்பதியாய்
மேவுமென்று கந்தர் விடைகொடுத்தா ரம்மானை
மிக்கோர் கலைஞர் மேவுங் குறவருடன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தக்கோர் களிப்பதில் தரிப்பரென்று ரம்மானை
ஆடு குண்டைதண்டு அலவன் அரிமடந்தை
தேடுகோல் தேழும் சேர்ந்த கொடுமரமும்
சாடிமான் மீனமதார் வியமாய் ஆறுமுகன்
கூடியிருக்கு தென்று குமரவேள் தானிருந்தார்
தார மிரண்டுடனே சண்முகனார் வீற்றிருக்க
வார மிரண்டெனவே வந்ததுகாண் பூவுலகில்
தெற்குவடக்கு என்றும் தென்கயிலை நற்பதியாம்
கற்கும் புலவரெல்லாம் காட்சிபெறப் பாடினராம்.

வாழி

மும்மூர்த்தி வாழ்க முருகவேள்தான் வாழ்க
அம்மையுமையாள் வாழ்க யானைமுகவேள் வாழ்க
இந்திரனுந் தேவர்களும் இருஷி கணநாதர்
அந்தரத்தோர் அட்டசத்தி அண்டபிண்டந்தான் வாழ்க
அறமுயர்ந்து வாழ்க அவனியெல்லாந்தான் வாழ்க
திறலரசர் வாழ்க தெய்வதுதிதான் வாழ்க
கூடமுயர் ஏழுமலை குன்றுமற்தான் வாழ்க
வள்ளி தெய்வானையொடு மாணிக்க வாசகரும்
புள்ளிமயில் முத்துலிங்கர் பொற்பதியுந்தான் வாழ்க
மானினங்கள் வாழ்க வாசமலர்தான் வாழ்க
கானிலுயர் தாபரங்கள் களித்துயர்ந்துதான் வாழ்க
பாடினோர் வாழ்க படித்தோர்மிக வாழ்க
நாடியே கேட்டு நவின்றோர்கள்தான் வாழ்க
ஏட்டி லெழுதி எங்கெங்கும் வைத்தோர்கள்
தாட்டியமாய் வாழ்ந்து சஞ்சரிப்போர்தான் வாழ்க
கூடினோர் வாழ்க கும்பிட்டோர்தான் வாழ்க
தேடிக் கதிர்காமஞ் சேர்ந்தோர்கள் வாழியதே.

முற்றிற்று.

ராஜாஜி பிரிண்டிங் பிரஸ், சென்னை—12.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெளிவந்து விட்டது! வெளிவந்து விட்டது!

என்ன? அதுதான்

மாந்திரீக நிபுணர்களுக்கு நல்விருந்து

இன்றே ஆர்டர் செய்யுங்கள்

குறைந்த விலை! நிறைந்த முறைகள்!

மலையாள மாந்திரீக

வராகிமாலை.

மாந்திரீகம் கற்றுக்கொள்ளும் நண்பர்களே இதில் கணபதிமூல மந்திரம், கணபதி பூஜை, உடல்கட்டு, சுப்பிரமணியர் பூஜை, உச்சாடணம் சமுதாயமாரல், அனுமார் பூஜை, அனுமார் வசியம், சுளுக்கு மந்திரிக்க, தேள்விஷமிறங்க, பாம்புகடிக்கு விஷமிறங்க, குழந்தைகளுக்கு உண்டான குளிதோஷம், ஜலம்மந்திரிக்க, சத்திபூஜை, வாலைவசியம், வாலைசடாக்ஷரம், மனோன்மணிபூஜை, ஏவலை திருப்ப, பிசாசுகளை விலக்க, வைப்புகளை திருப்ப, பேய்பந்தனம் செய்ய பயம் தெளிய விபூதிபிடிக்க, மோகினிவசியம். அஷ்டலட்சுமிவசியம் காட்டேரிவசியம், சகலசுழிப்பு கழிக்க, மதுரைவீரன் பூஜை மயானருத்திரன் பூஜை, காளிவசியம், பத்திரகாளி வசியம், முத்துமாரியம்மன்பூஜை, வயிரவர் வசியம், ஜண்டிவசியம், திருநாகேஸ்வரி வசியம் நவகிரகங்கள் வசியம், சட்டருக்கமந்திரம், வியாபாரத்திற்கு வசியம் இன்னும் இவைபோன்ற அநேகவிதமான சங்கதிகள் அடங்கியுள்ளன இதில் சக்கரங்களும் அவைகளுக்குரிய மந்தரங்களும் செய்ய வேண்டிய கிரமங்களும் பூஜைக்குண்டான சாமான்களும் விபரமாக எழுதியுள்ளது யாவரும் அதிவிரைவில் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை ரூபா 1—4—0

கிடைக்குமிடம்:—

சரஸ்வதி புத்தகசாலை

175, செட்டியார் தெரு கொழும்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org